ÁRA: 24 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. NOVEMBER 25. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Bodnár Gyula
Dénes Géza
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Héger László
Iszlai Zoltán
Körmendi János
Miklósi Ottó
Sinkó Péter
Szentmihályi Szabó Péter
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gáspár Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán

FARKAS LAJOS–TARNÓCZY ZOLTÁN

HARASZTI ÉS A DUNA-TV

ALFÖLDI IMRE:

Külföldi elfektető

– Erőt, egészséget! Ez lenne a Kefe- és Görcsoldószergyár?

– Még egy kicsit. De ráfizetéses, ezért rövidesen felszámolják, és importálni fogják a kefét. Meg a görcsöt. Oldószer, az van. „Görcsoldás és kefekötés". Tetszik emlékezni a filmre?

– Talán az „Oldás és kötés"? Jó film volt, mondják, akik értették is, nemcsak nézték. Én csak néztem, görcs is állt a szemembe, ahhoz kellett az oldószer.

– Kihez tetszik igyekezni?

– Az igazgatótanácshoz, ha lehet.

– Az nálunk nincs. Az igazgató teljesen tanácstalan.

– Akkor hozzá, az igazgatóhoz.

– Milyen ügyben?

– Miért érdekli?

– Mert én azért vagyok idetéve, hogy tudjam. És a választól függően eldöntsem: bent van-e az igazgató úr, vagy házon kívül. Mert ha netán kínos az ügy, és én önt beengedem, akkor nem is házon, hanem magán kívül lesz.

– Tessék talán a portáról felszólni neki, hogy régi jó barátja, Otto Kuelfoeldy keresi, Kaliforniából.

– Jaj, istenem, elnézést! Máris tessék befáradni, persze, hogy itt van az igazgató úr, hiszen már járni sem tud, nemhogy prosperálni. Nagyon fog önnek örvendeni, miszter.

– Azt elhiszem! Közös vállalkozássá akarom átalakítani ezt a gyárat, mondhatnám, kócerájt. Én adom a Kuelfoeldy-tőkét, 51 százalék arányban, ő adja a csődtömeget, 49 százalékban. Látja ezt? Kemény valuta!

– Kemény-*féle* valuta! Valami rémlik! Ön, ugyebár 1956-ig belföldi, aztán ki, és most rakás pénzzel vissza mint külföldi. Világos!

– Az a Kőbányai.

– Ön meg a Kemény. Világos?

– Mi a világos?

– Ez itten. Töltök magának is, Külföldi úr. „Kőbányai világos..." He-he!

– Hm! Nagyon finom! Hol gyártják?

– Ezt speciel itt, melléküzemágban. Mert, ugye, a kefe szúrós, a görcs erős, a gyár jövője sötét, de a sör világos... Hehe! Meg fog lepődni! Nem kőbányai! Csak össze lehet téveszteni vele.

– Ááá, szóval hamis?

– Akár a maga dollárja! Már emlékszem magára, tisztelt uram! Az Astoria aluljáróban, majd a Váci utcában láttam magát, egy ideig. Aztán sokáig nem.

– Mert ritkán jár Vácra.

– Ritkán. Tudja mit? Ha már így összetalálkoztunk, ne menjen maga az igazgatóhoz. Én ugyanis szintén vállalkozom, úgy 49 százalékig. Vállalkozzunk együtt!

– Mire vállalkozzam én magával?

– Arra, hogy szépen velem jön a rendőrkapitányságra, és hogy legalább 90 százalékban beismerő vallomást tesz, miközben én 100 százalékban kihallgatom. Nyomozó vagyok! Nem ellenkezik, nem kényszerít rá, hogy állítólagos külföldi létére belföldi segítséget kérjek, közös vállalkozásunk sikeréhez. A kaput máris bezártam.

– Szép dolog. Mit ismerjek én be?

– Hogy nem Otto Kuelfoeldy, hanem Kemény Brúnó, valutaüzér, hamis dollárosok forgalmazója. Emlékszem magára! Ha én nem tagadom, maga se tagadja! Na jöjjön, szépen! Már rég figyelem magát. A portás ugyanis, akinek gondolt, nem én vagyok. Ő ott alszik bent, a kuckójában. Mert éberség, mindenek felett!

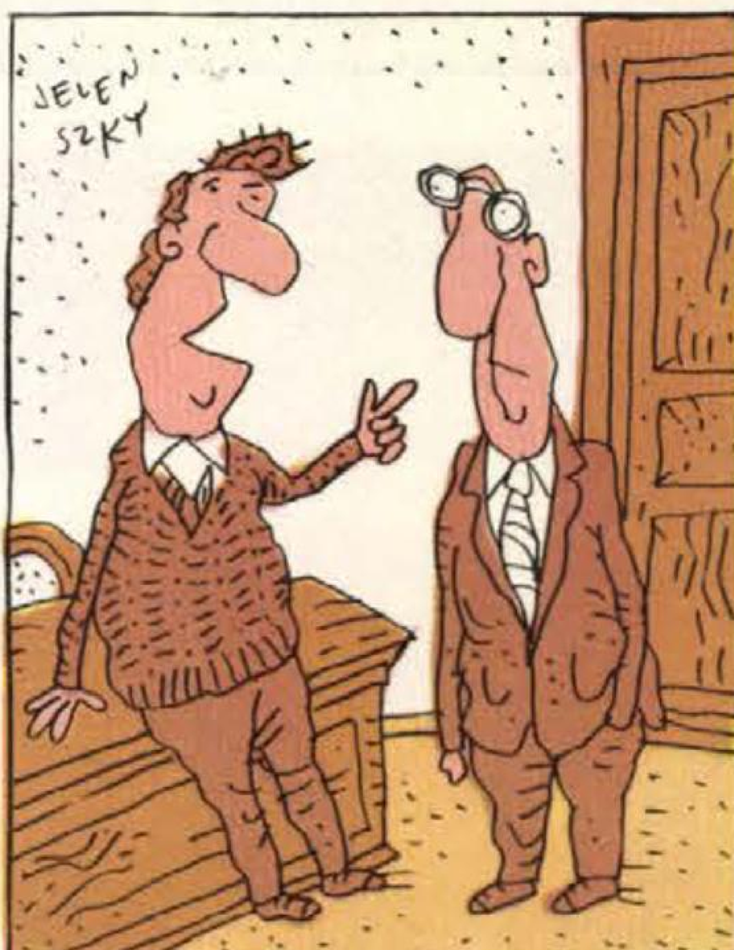

– Csak óvatosan azzal a tök ásszal, már megint itt köröz felettünk a NATO.

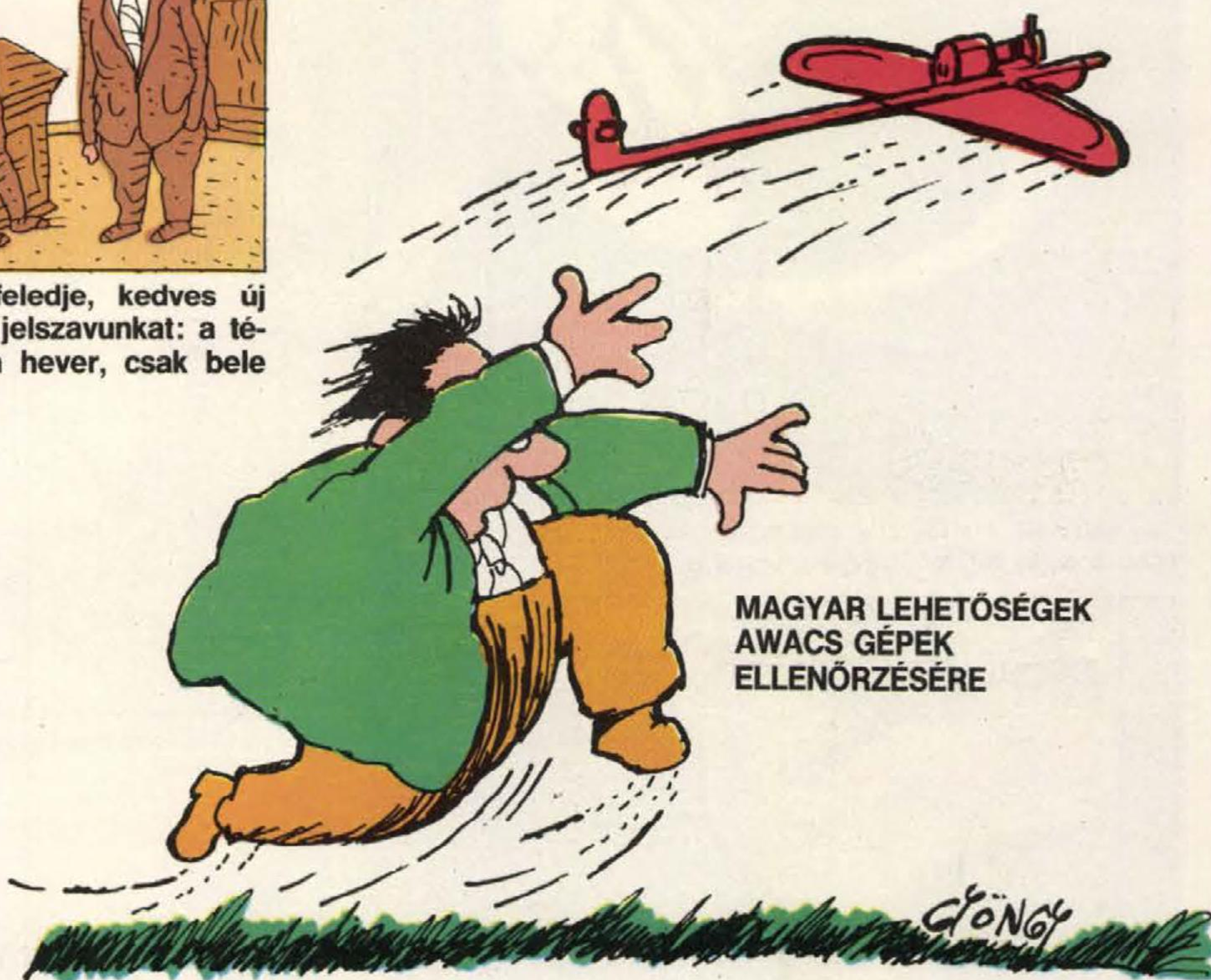
– Főnök! Állítólag, van valaki, köztünk, akin árpádsávos alsónadrág van. Félek, hogy ennek alapján fognak rólunk ítélni.

BULVÁRLAP

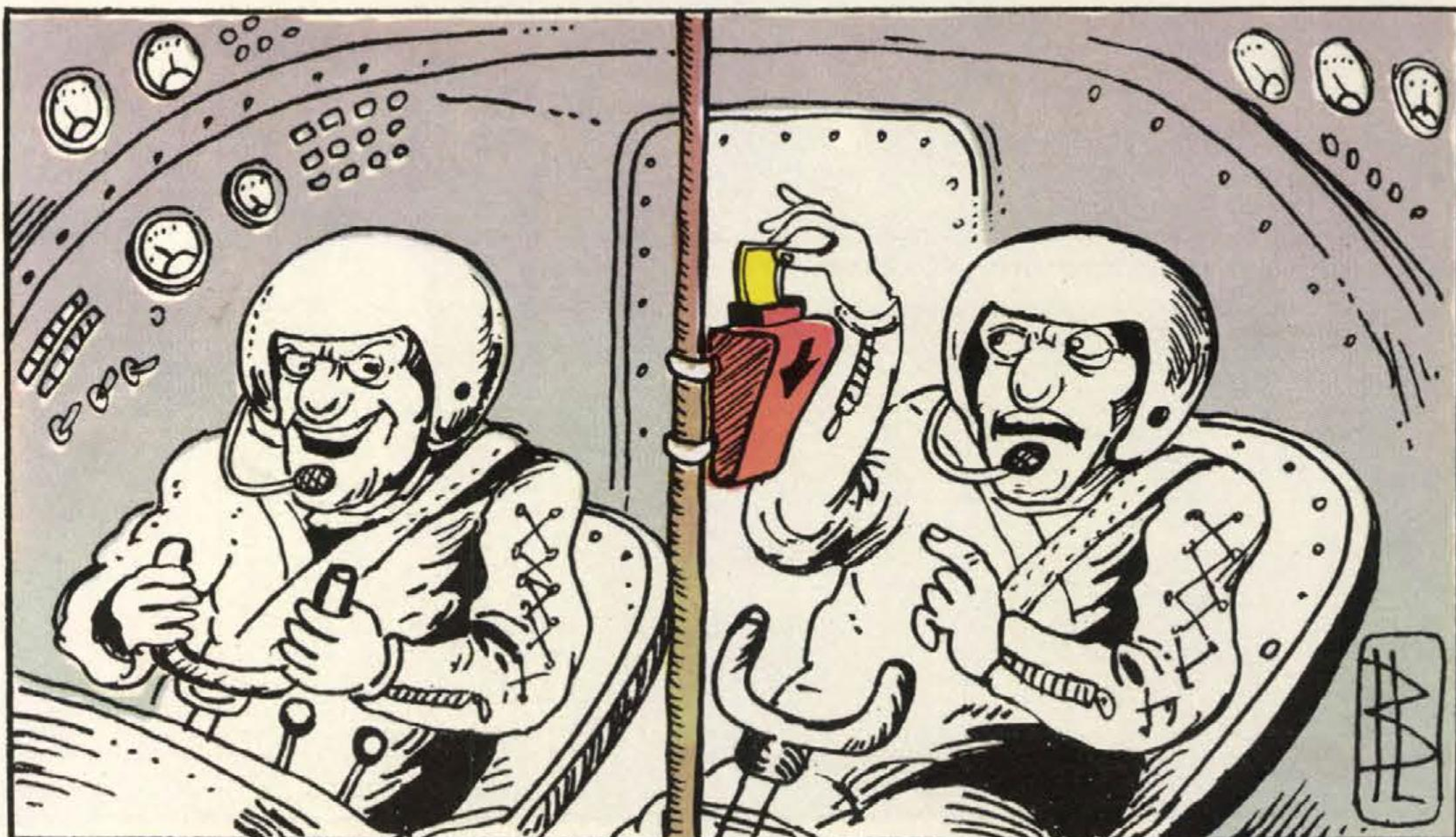
– És ne feledje, kedves új kollégám, a jelszavunkat: a téma a földön hever, csak bele kell rúgni!

POLITIKA

MAGYAR LEHETŐSÉGEK AWACS GÉPEK ELLENŐRZÉSÉRE

AWACS REPÜLŐGÉPEK LÉGTERÜNK FELETT MAGYAR ELLENŐRZÉS NÉLKÜL

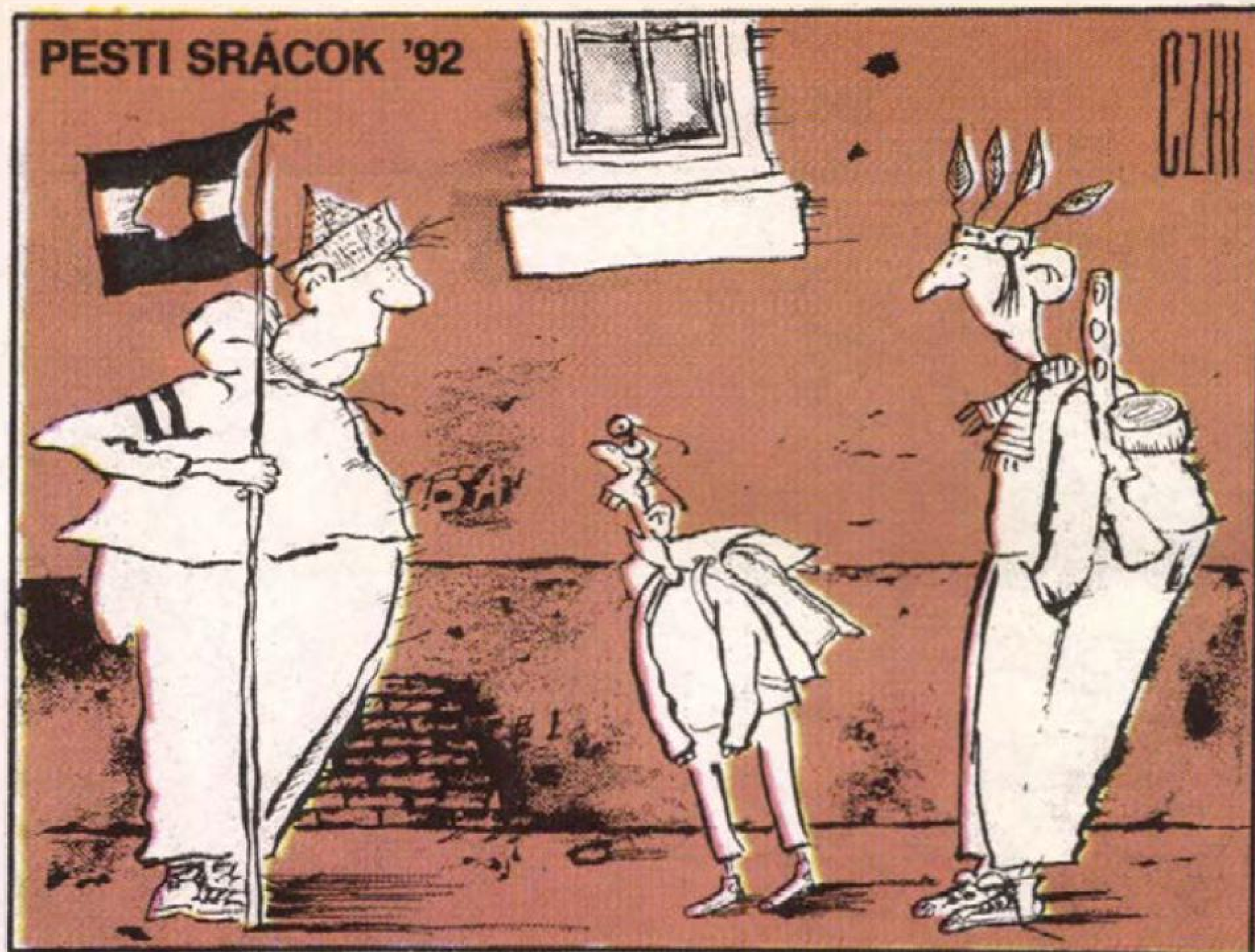

– Te, Bill, lyukasszak vonaljegyet?
– Nem fontos, nincs magyar ellenőr a gépen!

HAZAI

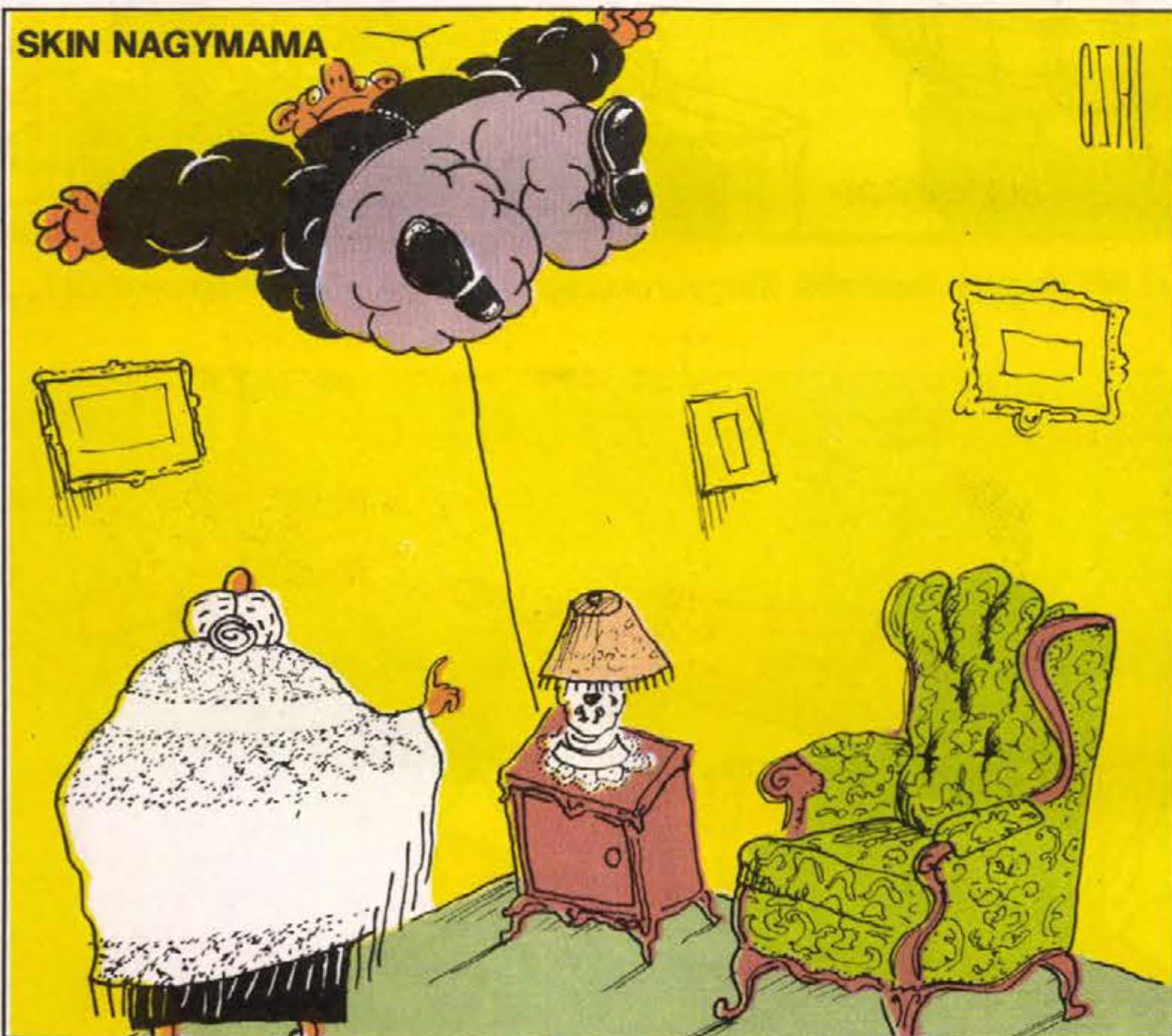
HONNAN FÚJ A SZÉL?

PESTI SRÁCOK '92

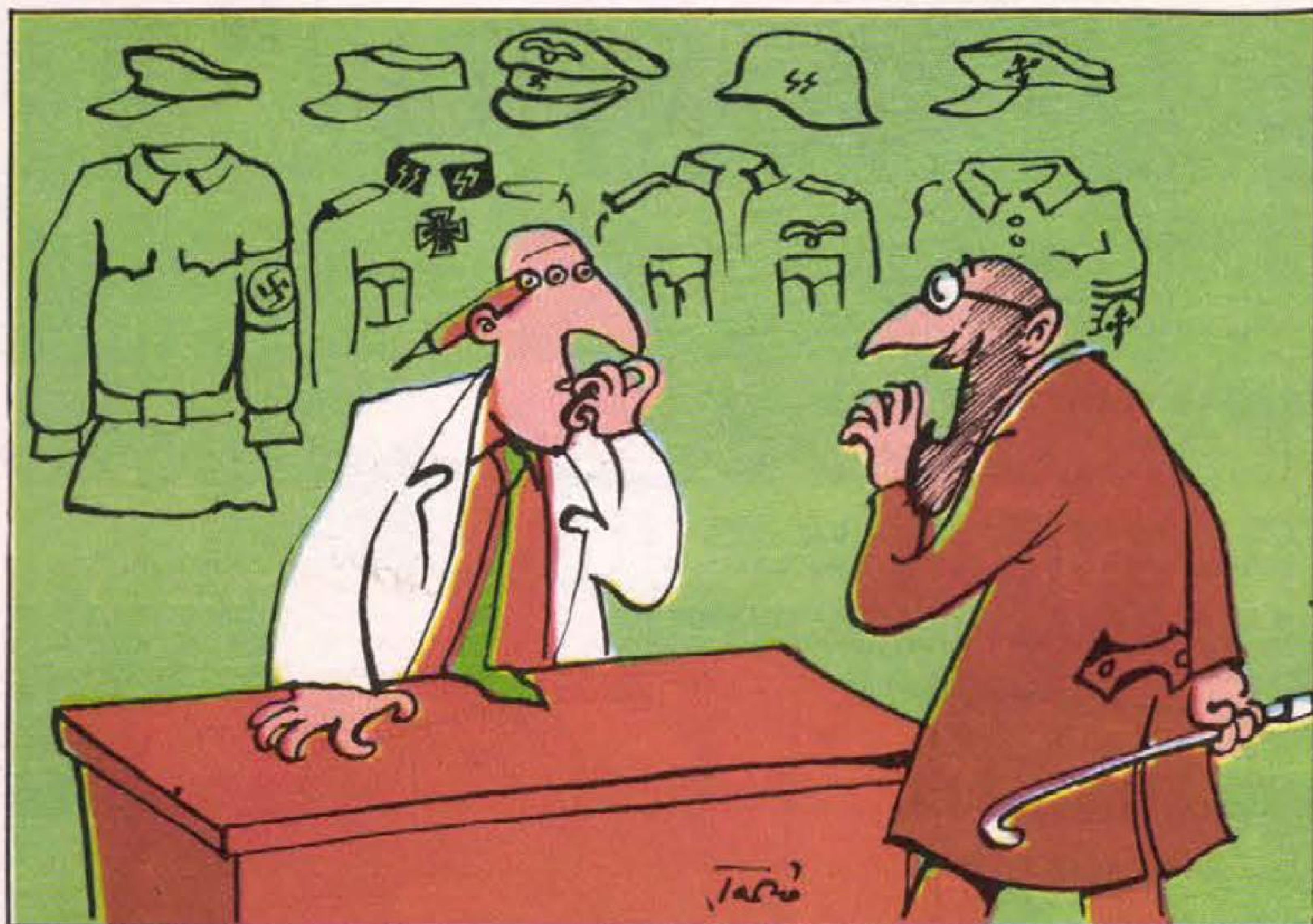

– Szívesen játszom veletek ötvenhatosdit, srácok, de azt viszont piszkosul unom, hogy mindig én vagyok a Kádár János!

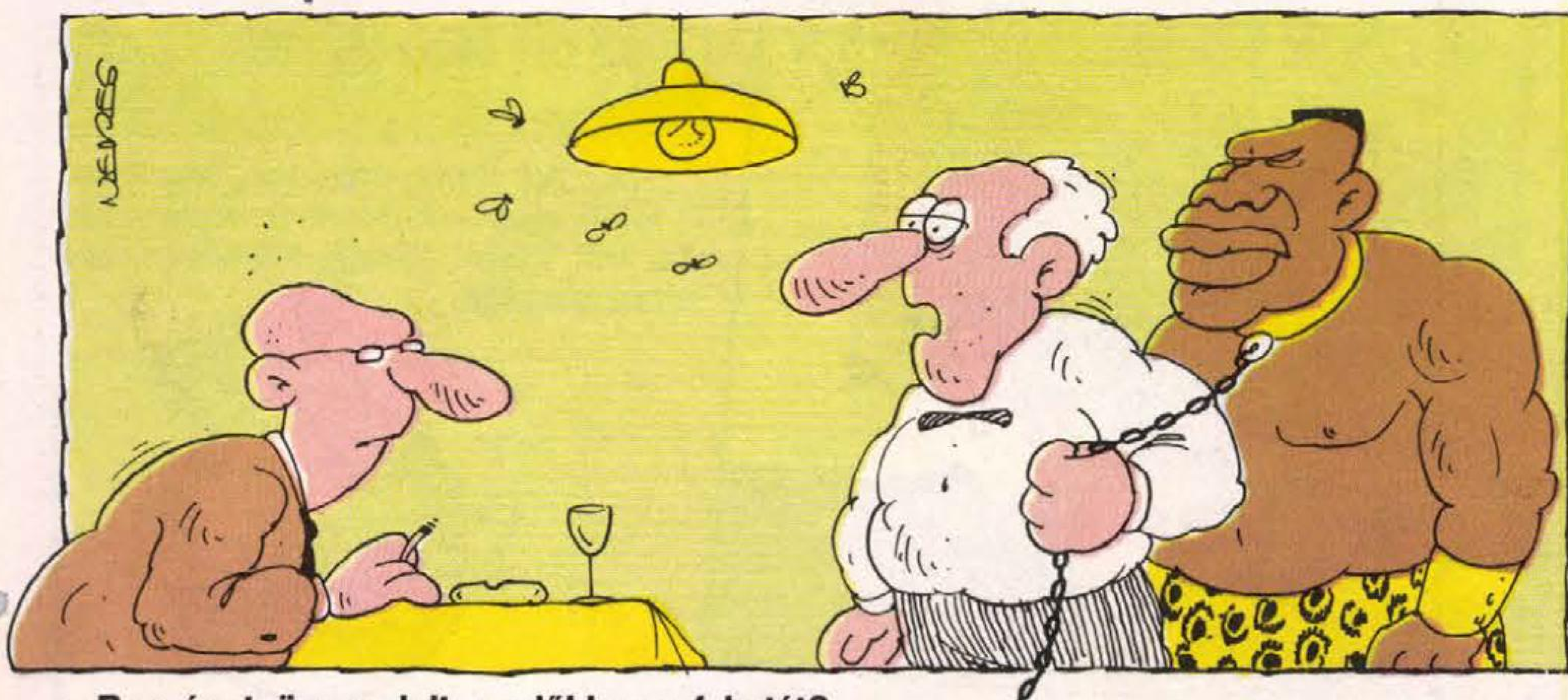
SKIN NAGYMAMA

– Utoljára kérdezem, bevettél valamit, vagy tényleg csak a sajtó fújt fel ennyire, Danika!

– Vadonatújat adjon, mert provokációhoz lesz!

– Bocsánat, ön rendelt az előbb egy feketét?

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Nagyon kérem a kedves olvasót, hogy ha netán étkezés közben kerülnének kezébe e sorok, tegye félre. Vagy a Ludas Matyit, vagy az elemózsiát. A következő téma taglalásánál ugyanis e kettő nem fér össze.

Éppen erről van szó.

Egy ideje esténként, amikor jóízűen hozzálátnék a vacsorához, megjelenik a szobámban egy gyerek és... hogy is mondjam... olyasmivel lep meg, amivel nem lehet tojást festeni...

Jó, tudom... *szellentare humanum est.* De vacsora közben korántsem humánus cselekedet. Elveszi az étvágyat.

Még ha egy saját gyerek teszi ezt – bizonyos érettségi fok elérése előtt –, természetesen elviselhető. Nem nagy dolog. Saját gyerek esetén a nagydolog se nagy dolog. De hogy estéről estére egy vadidegen kölyök jelenjen meg hivatlanul a szobámban, hogy szellentése után el is tűnjön, határozottan idegesít.

Még a kutyáját is magával hozza. Ez a kisebb gond. Az eb szobatiszta. És kényes a szaglása. A szellentés után ugyanis szemrehányóan tekint neveletlen kis gazdájára és méla undorral távozik.

De nekem nincs hova mennem. Meg hát ott a vacsorám, a szellentést követő film is érdekel.

A pukit havi 250 forintért kapom, közszolgáltatásként. Nem nagy összeg, de mást várok érte. Pláne vacsora közben... A szelelő kutyás kisded ugyanis tévém képernyőjén durran be estebédem körítéseként.

Mondhatják erre, hogy szerencsére még nem találták fel a szagos tévét. Ez igaz. De az ifjú tévésztár éppen a szag miatt jelenik meg. Mert hogy egy szagtalanítót hirdet...

Félretolom az ételt, megvárom, míg elszelel a kölyök. Akkor megjelenik Johnsonék kacsája. Körbespricceli a vécécsészét, hogy jóízűen falatozhassak.

És jön sorra a többi fogás a vacsorához. Libero, tampon, vécépapír... Jó étvágyat. Magyarország!...

Mi hát a teendő?

Kikapcsolom a tévét, sőt, kilépek az előfizetők népes táborából. Tévépártonkívüli leszek. Estelente pedig leteszem magam elé az abban a hónapban megspórolt 250 forint előfizetési díjat, és azt nézegetem.

Lehet, unalmas látvány. De van egy óriási előnye.

A pénznek nincs szaga.

BÜNTUDAT

MIÉRT TANULJUNK NYELVEKET?

Időnként meglátogatom Julis nénit, szeretett nagynénémet, aki háztömbszerte híres piackutató!

Tegnap is meglátogattam őt, hogy tájékozódjam, mi a harci helyzet az élelmiszer fronton. Angol szótárral a kezében nyitott ajtót, miután a lőrésen kikukucskált és látta hogy békés szándékkal érkezem.

– Csak nem angolul tanul Julis néném ebben a korban? – érdeklődtem.

– Nemcsak angolul. Németül, olaszul és franciául is – felelte.

– Világkörüli utazásra készül?

– Egy frászt – pattogott katonásan –, csak a környékbeli boltokban szeretném felderíteni, hogy mik kaphatók és mennyibe kerülnek.

– És a boltosok ezeken a nyelveken beszélnek?

– Még magyarul sem szólnak hozzám, nemhogy németül vagy angolul.

– Akkor miért kell Juliska néninek nyelveket tanulnia?

– Hogy tudjam, mi van a pultokra kitett dobozokban. Csupa külföldi áru, idegen nyelvű feliratos csomagolással, így aztán fogalmam sincs, arról, mi van bennük: angol vaj, olasz májkrém, vagy francia dobozos kvárgli.

– Miért nem kérdezi meg az eladótól?

– Azért, mert ő sem tudja, sőt még le is tol, hogy mit képzelek én. Ő nem szinkrontolmács, hanem bolti eladó, és nyelvpótlékot sem kap csak jutalékot, és a Buttert sem tudja kiejteni csak a kezéből. Egyébként az üzletvezető, akinél panaszkodtam közölte velem, hogy egy adag májpástétomhoz nem veheti fel műfordítónak az Eörsi Istvánt, egy doboz bútorfényhez a Mészöly Dezsőt. Különben is a műfordítók csupán klasszikusokat, Goethét, Heinét vagy Shakespearét tudnak fordítani, modern francia halkonzervet vagy luxemburgi desodort nem, mert ezekhez a biológiát és a piacgazdaságot is ismerni kell.

– Hát ez tényleg kellemetlen.

– Nekem mondod? Múlt héten francia mustár helyett belga fokhagymakrémet nyomtam itthon a virslimre, és német ablaktisztító helyett olasz padlópasztával kentem be az ablakomat. Hétfőn angol hígító helyett dán étolajat vettem, szerdán pedig albán halkonzerv helyett svéd cipőkrémet. Folyton rajtam röhög a családom. A szomszédból szegény Lajos bácsi is panaszkodik.

– Ki az a Lajos bácsi?

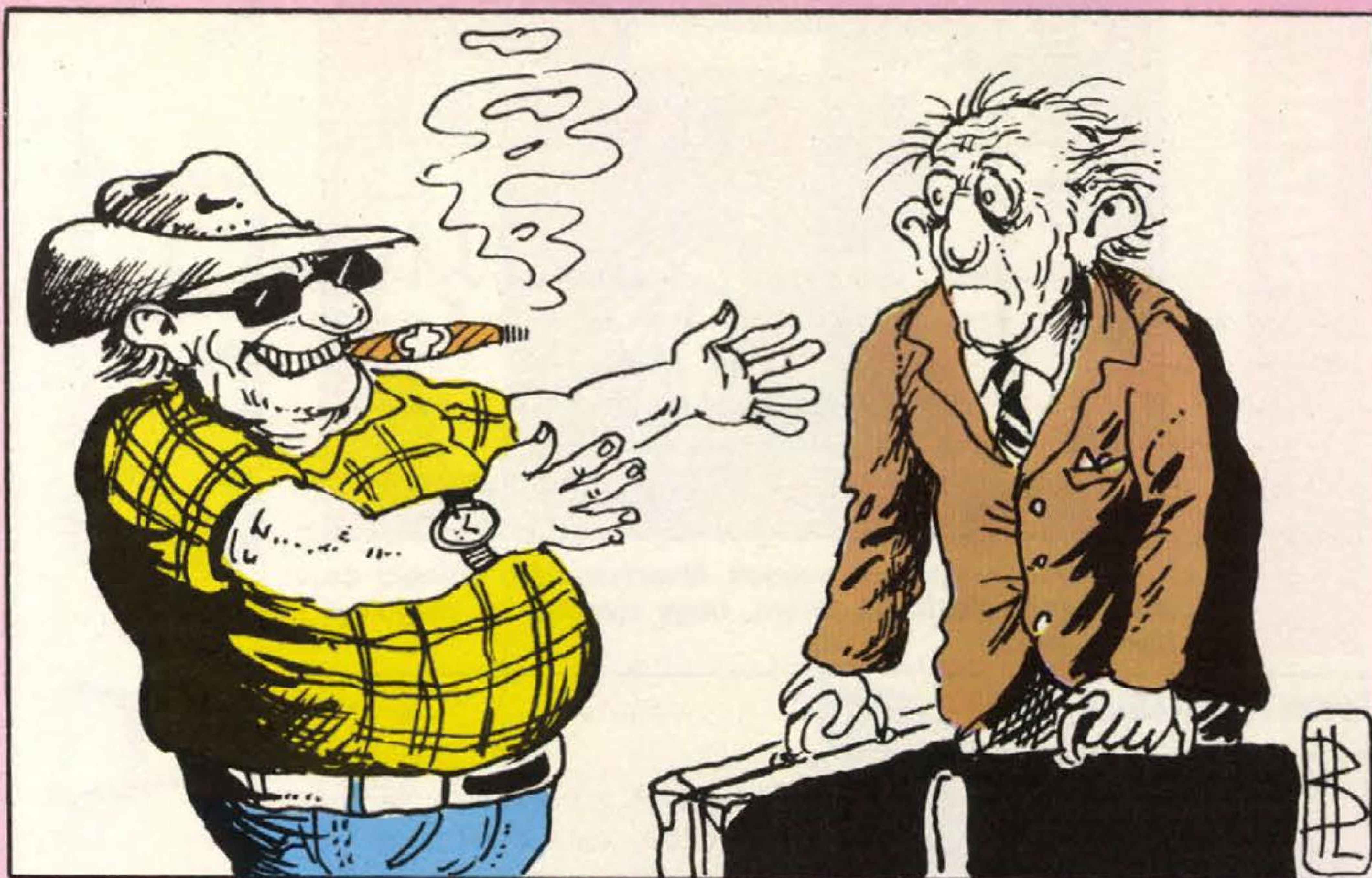
– Tudod, alattunk a másodikon a Mari néni férje. Ő guberálni jár, és amikor kivesz a kukából egy kidobott konzervdobozt fogalma sincs arról, hogy mi van benne, olasz sonka vagy orosz fókazsír.

– Szegény Lajos bácsi és szegény Mari néni – mondtam és elbúcsúztam.

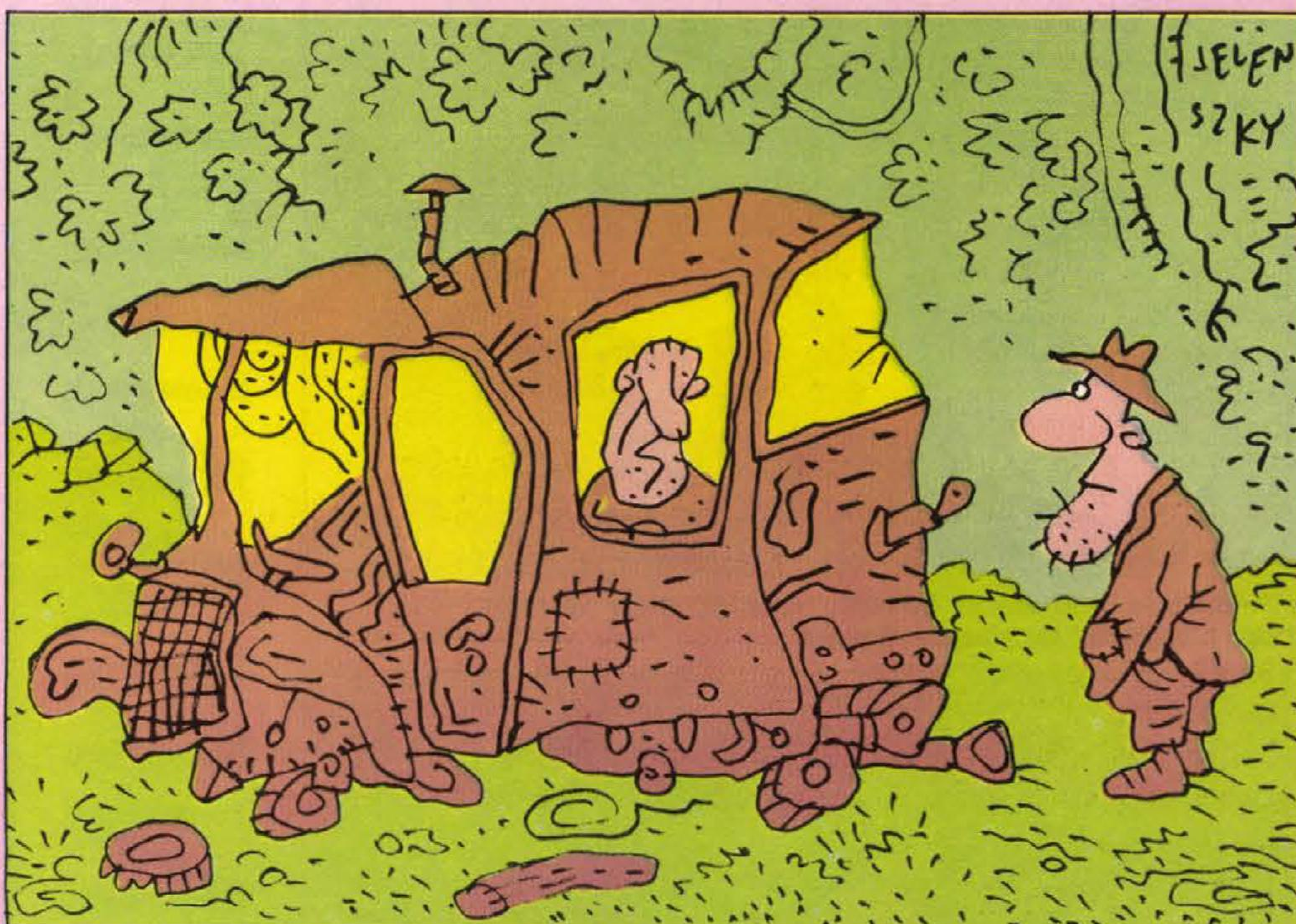
– Mari nénit nem kell sajnálnod – felelte Juliska néni. – Ő nem guberál, csak vásárol. És a piacon a csirkelábat még nem dobozolják, és a nevét magyarul írják ki a pult fölé.

MIKLÓSI OTTÓ

EZ (IS) AMERIKA

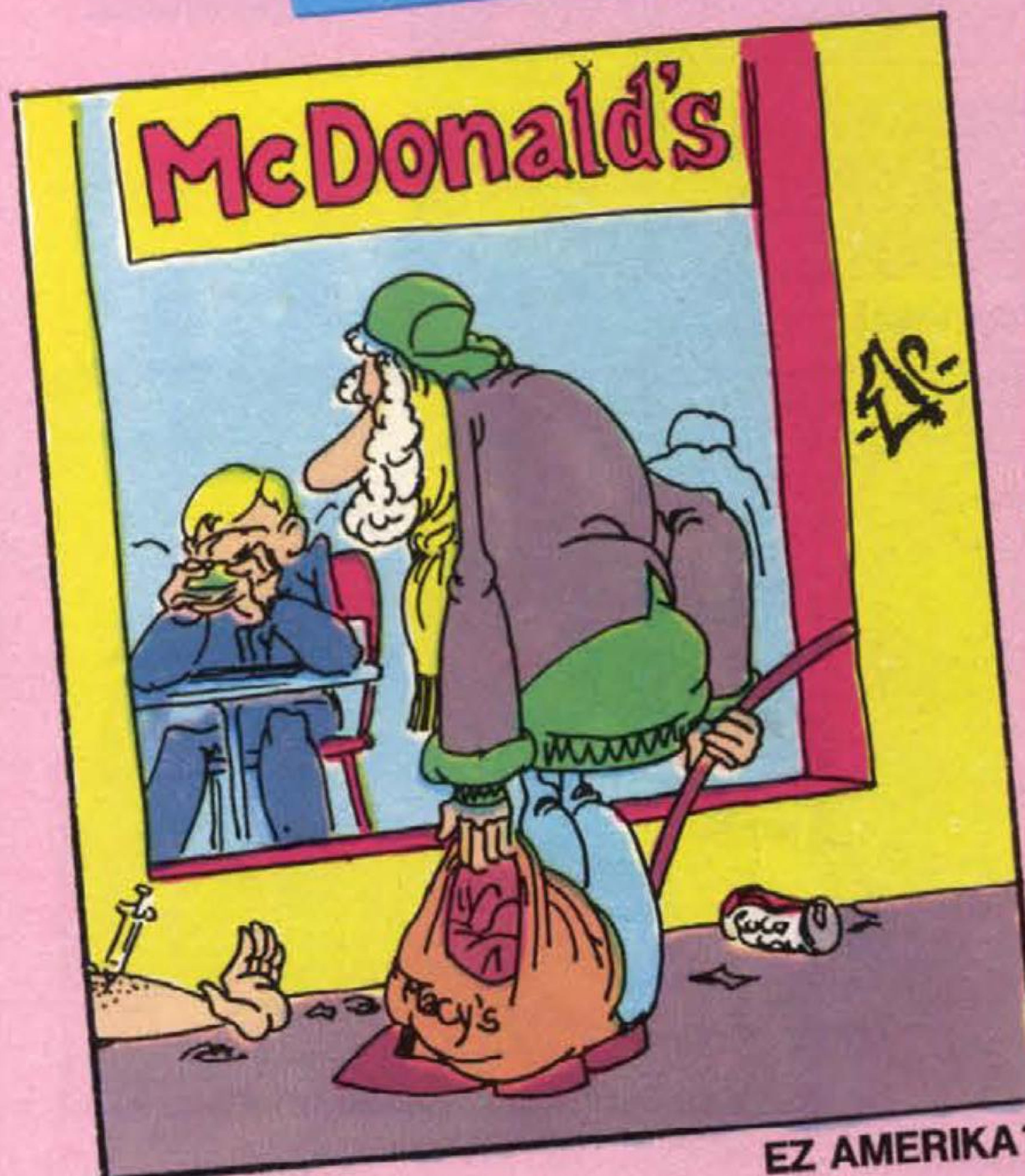

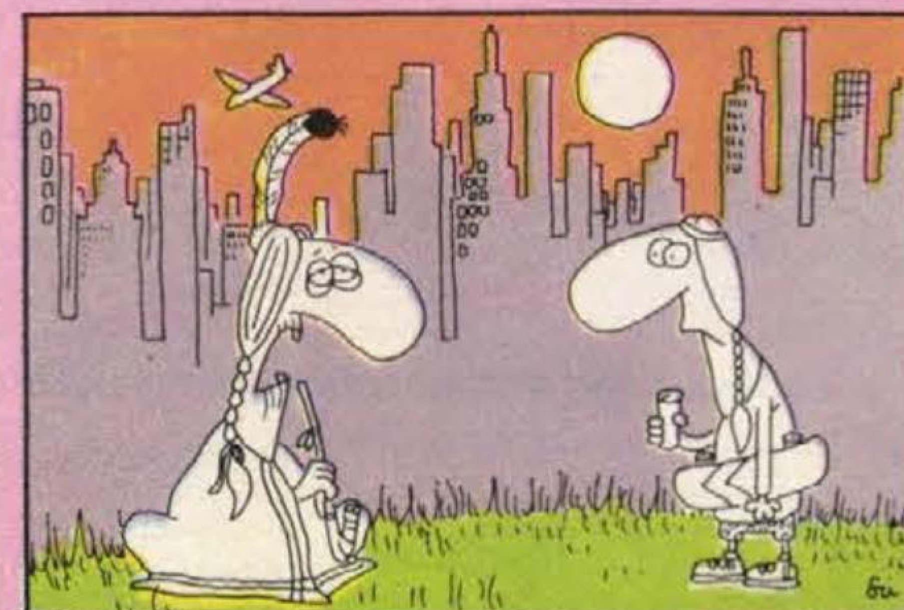
– Áh, te lenni magyar! Mi nagyon szeretni Magyarország! Ugye te jönni Bukarestből?

– A nagybátyám küldte Miamiból, ő ott csavargó.

ITT VAN AMERIKA

– Uff! Új fehér atya van házában! Ő talán majd elküldeni tíz láda tüzes víz, mit ígérni földért kilencven éve Sánta Bikának.

EZ AMERIKA?

A HATTYÚNYAKÚ GÖRÉNY

Révai József és Aczél György uralkodása idején tökéletesen beigazolódott, hogy a *kultúrpolitika* olyan képtelen, de taszító tünemény, mint a hattyú és görény kereszteződése. Nemrég hallottam egy igaz történetet egy kiváló író özvegyétől, mely történet jól példázza, hogyan működött a híres három „T" a gyakorlatban – a tűrő, tiltó és támogató Aczél György.

A kiváló író a nyolcvanas évek közepén hunyt el, tekintély és köztisztelet övezte. Ez az időszak már a puha diktatúra legpuhább s egyben letűnő szakasza volt, Aczél Györgynek már nem volt tényleges hatalmi funkciója – legalábbis így tudtuk-éreztük mi a hierarchia alján tevékenykedő írók, szerkesztők, egyre nyíltabban szólva és egyre nagyobb biztonságban érezvén magunkat, hiszen a pluralizmus, a vélemények sokfélesége már a nagypolitikában is egyre jobban megjelent.

Elnézést a hosszadalmas bevezetőért, de hála Istennek, a letűnt kor oly távolinak tetszik, s oly *kisszerűnek* a maga zsarnokságában, hogy körülményei némi magyarázatra szorulnak.

Meghalt az író, s a rettegett „barát" már másnap megjelent, saját maga vezette, kedvenc, zöld Mercedesén, néhány zord küllemű elvtárssal. Utóbbiak némán munkához láttak, készülékeikkel végigtapogatták a falakat, a hatalmas könyvespolcokat, és elkezdték itt-ott felfeszegetni a parkettát. Az özvegy rémült kérdésére Aczél így válaszolt:

– Biztosan maradt utána valami nagy érték. Például arany. Itt kell lennie.

De nem találtak semmit. Aczél elvtárs vaníliaszín öltönyében személyesen mászott fel a padlásra, lerámolták az összes régi újságot, kéziratot. Talán még a kéménybe is benézett, mert csupa piszok, por és korom volt tetőtől talpig. De minden hiába – sehol semmi.

Jobb híján összeszedték a kiváló író levelezését, melyben a nagyhatalmú kultúrpolitikus sűrűn szerepelt. Elvittek egy eredeti Mikszáth-kéziratot, melyet a nagy palóc Jókairól írt.

– De hát ez felháborító! – kapkodtam levegő után. – Hát ezt lehetett...?

– Lehetett. Aczél kilátásba helyezte, hogy elveteti a lakást, ha nem tetszik valami. Különben a leveleket az uram ráhagyta – tudta, hogy addig úgysem lenne nyugtom, amíg nálam vannak. Csak az a Mikszáth-regény... azt sajnálom. Ahhoz nem volt joga – mondta az özvegy szomorúan, majd kicsit felderült az arca. – De azért egy kis örömem is volt. Nem indult be az a zöld Mercedes, akárhogy próbálkoztak.

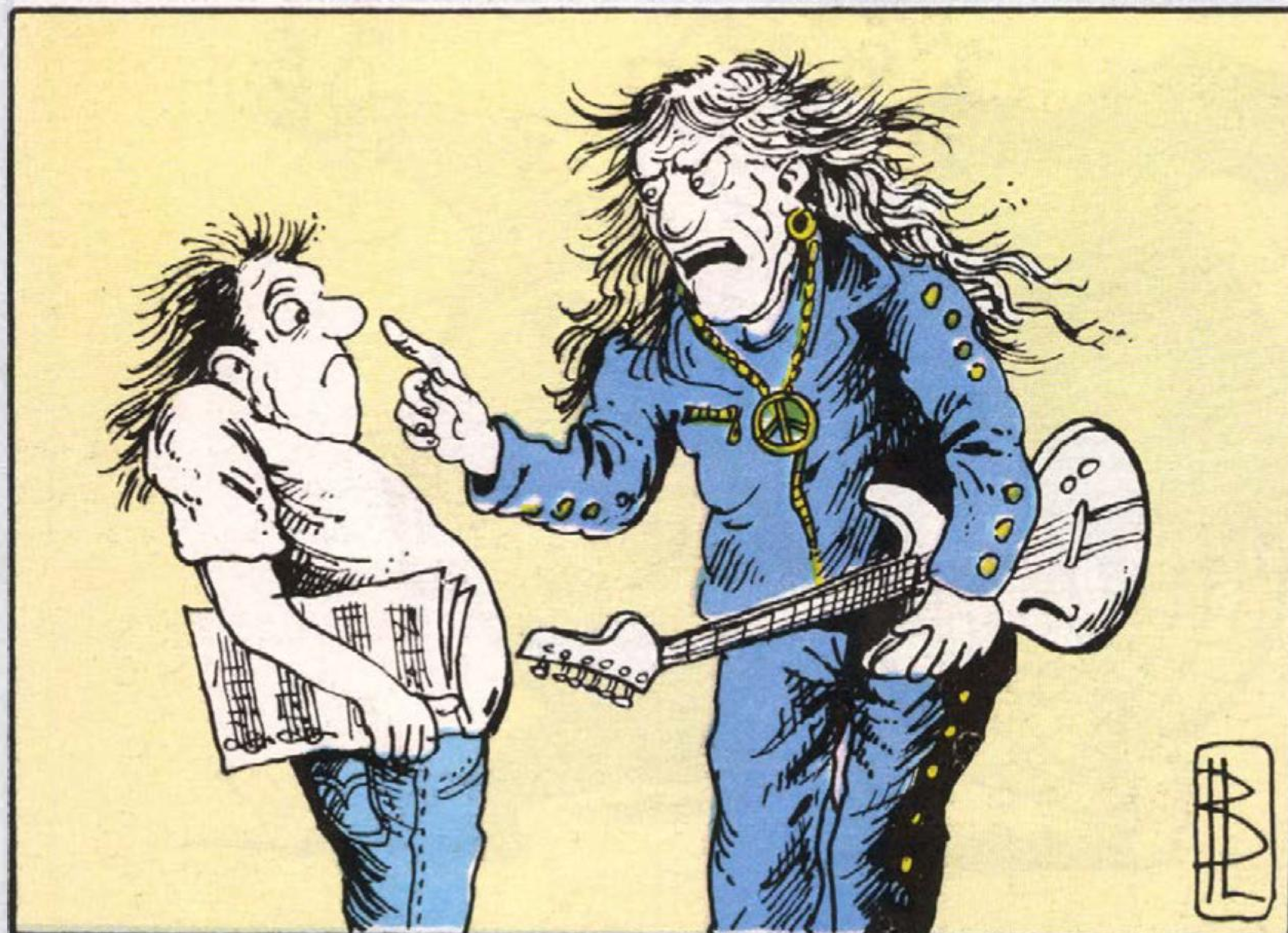
Tudom, ide most valami zárópoén kellene, talán telnék is a szuflámból, de igazából még nem lehet, nem szabad nevetni ezeken a dolgokon. Ahhoz még túl közel vannak.

Ez a hattyúnyakú görény búcsúztatása. A kézi vezérlésű kultúrpolitikáé. Tanulság persze több is adódik. Írótársaim! Ne levelezzetek politikusokkal! Ne keltsetek olyan illúziót, hogy utánatok tetemes mennyiségű vagyon marad.

A magam részéről mindezt garantálhatom.

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER

A ROCK-TANSZÉKEN

– Állj a sarokba! Már megint Beethovent énekeltél a nagyszünetben!

OLVASAT...

– Apuka, mi az az „olvasat"? – kérdi tízéves kislányom.

– Olvasat?... Miért kérded?

– Benne van az újságban, hogy bemutatják a Hamletet, a rendező olvasatában.

– Aha!... Az olvasat az „olvasni" igéből, vagy az „olvasás" főnévi igenévből származó szóalakzat, olyan, mint: dolgozat, piszkozat, gyalázat.

– Apu, ha én elolvasom a „Van egy török Mehemed"-et, az is olvasat?

– Nem! Az olvasás. Gyermek nem tud olvasatosan olvasni, csak a felnőtt. Illetve, némelyik felnőtt.

– Gyerek miért nem?

– Mert még tiszta a feje.

– Apu, magyarázd el, hogy olvas a rendező úr olvasatosan?

– Kissé bonyolultan. Egyik szemével a sorokat böngészi, a másikkal a saját előítéleteit és rögeszméit. Egyszerre olvas a könyvből, és a maga agytekervényeiből. A kettőt összekutyulja, és így a kobakjában kialakul valami új, a darabtól idegen gondolattorz, amit beleerőszakol a színdarabba.

– Meghamisítja a darabot?

– Igen.

– Jújj, akkor kikap a kritikustól!

– Ha a kritikusnak is „olvasatos" a természete, akkor még meg is dicséri érte...

– Nahát!... Apu, mondj egy példát az „olvasatra".

– Egy példát?... Elszavalom neked az egyik legszebb verset –, „olvasatosan".

Petőfi Sándor:
Falu végén kurta kocsma. (saját olvasatomban.)

Falu végén kurta kocsma,
Oda rúg ki a Szamosra.
stb... stb... stb...
...Vén legyen mint a nagyapám,
és tüzes, mint ifjú babám!

– Vigyázz, Gizike, most jön az „olvasat":

Bekopognak az ablakon;
„Ne zúgjatok olyan nagyon,
Isten áldja meg kendteket,
Szegény édesanyám beteg".
„Ördög bújjék az anyádba,
Te pedig menj a pokolba!
Húzd rá cigány csak azért is,
Ha mindjárt az ingemért is".

Megint jőnek, kopogtatnak,
„Csendesebben vígadjanak.
Azt üzeni az uraság,
Mert lefeküdt, alunni vágy!"
Feleletet egyik sem ad,
Kihörpentik boraikat,
Végét vetik a zenének,
S hazamennek a legények...

Kislányom tágrameredt szemmel hallgatta olvasatomat, és sírós hangon megszólalt:

– Hű, de rusnya lett ez a gyönyörű vers, apuka!

– Na, látod, gyermekem! Hát ez az „olvasat".

KÖRMENDI JÁNOS

BODNÁR GYULA:

ÉGBŐL „HULLOTT" HALADÉK

Keresztapa a legteljesebb megelégedéssel mustrálta végig familiáját. Miután ötvenhét óta féltve őrzött dobtárasával célba véve csendre bírta a Lenin-idézeteket skandáló kisegítő iskolás Karcsikát, „szeretteihez" fordult:

– Amint látjátok, az „eszme" nem halt meg, akármit is kárognak négy évtizednyi „jótéteményeink" túlélői. Ezt ugatom már nektek három éve, de némelyiktekkel szemben, mintha a lónak imádkoznék. Emelje fel a kezét az, akinek akár egyetlen haja szála is meggörbült az utóbbi években. ...Akkor hát kész, paktum! Izé: punktum!

Egyébként azért hordattam körbe megye szerte a gyülekezőre hívó vérbe áztatott pufajkás csapatzászlót, hogy harcunk egyik újabb diadaláról számoljak be néktek. Főleg azoknak a kishitűeknek ajánlom melegen, hogy jól nyissák ki a füleiket, akik a vagyonnyilatkozat hírére rögtön berezeltek! ...Nem érdekel, hogy ti „vörös"-réznek mondjátok! A lényeg, hogy van fél év haladék, tehát igaz a mondás, miszerint: „Aki időt nyer, az életet nyer!"

Hogy még nyugodtabbak legyetek, azt is elárulom, hogy internacionalista kapcsolataim révén volt alkalmam találkozni a még most is jól működő „fényes csapás; vagy ösvény" nevű hírláncon egy illegalitásban élő régi veterán szakemberrel. Ez a bizonyos Weiser Riese fedőnevű elvtárs a mi emberünk! Az ő kezében garantáltan tisztára mosódik a pénzetek, hiszen útonútfélen egyebet sem hallani, mint hogy: „– Óriási a piszok ellen, óriási a szagok ellen!"

A szag, az főleg a Pista gyereknek arra a pénzére vonatkozik, amit a magyaróvári „Össztűz"-ben végzett rendezéséért kapott.

Egyszóval; munkára fel és tessék hozzáfogni vásárolni! Te, Jancsi fiam, fogod a pénzed és visszavásárolod a családi birtokot. Ki beszél itt nemesi kúriáról? Én arról a kétszáz holdas vállalati üdülőről beszélek, amit még nagyapád építtetett vezérigazgatósága idején a külföldi hitelekből.

Tibor öcsém, neked arra legyen gondod, hogy egy héten belül meg tudd venni a Meteorológiai Szolgálatot, de kompletten! Műholdakkal, meg a létrás békáikkal együtt. Nem érdekel, hogy mennyibe kerül, feltétlenül fontos, hogy a „széljárás" meghatározása a mi családunk privilégiuma lehessen! Karcsika mellé ezúton gyámul nevezem ki Géza sógoromat, nehogy az a szellemileg visszamaradott gyermek – akinek miután érdemei és tejfogai előjövén nagy karriert szánok – magyar futballcsapatok felvásárlására herdálja el az uralkodó munkásosztály véres verítékkel megdolgozott pénzét!

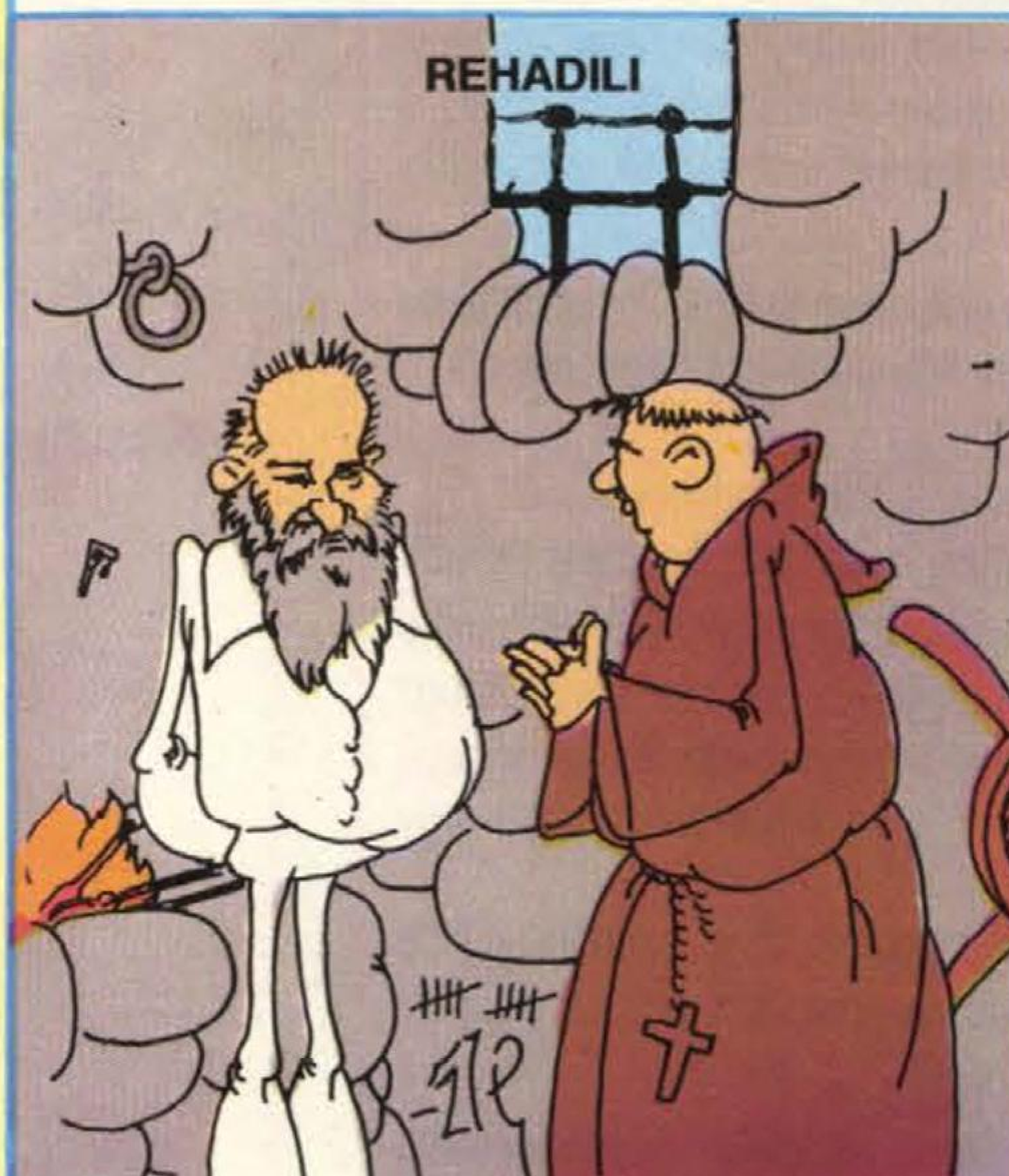
Mivel döntésem az általatok is helyesnek tartott kollektív egyéni elhatározás elvi síkján született, ...visszabeszélés nincs! Minden készpénzt ingatlanba fektetni! Felőlem megvehetitek a piramisokat, a Golf-áramlatot, a Szuezi-csatornát, hogy munkásmozgalmi ifjúságom régi szép jelképéről a „panama"-csatornákról már ne is beszéljek!

Viszont egy termelő beruházás mindenképpen kell, erről a Judit gondoskodik. Juditkám, te a nehéziparból vásárolsz fel. ...Fenét veszel te kohót, meg vasgyárat! A Rákóczi teret veszed meg, úgy ahogy van, kurucustól, labancostól! ...Most mit értetlenkedsz? Nem te siránkozol már évek óta, hogy milyen nehéz ez az „ipar"?

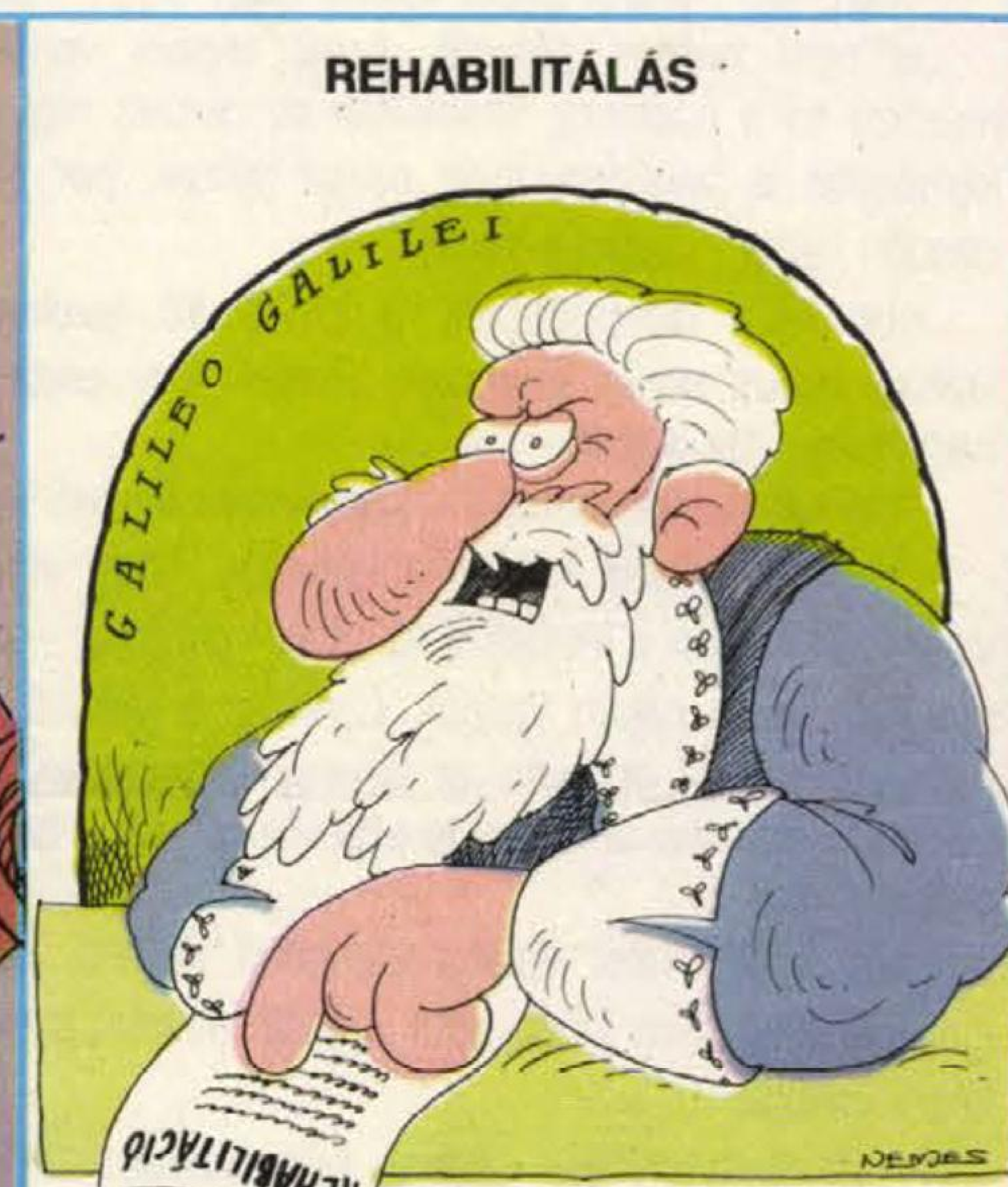
Én nem holmi kockázatos biztosításokkal, hanem egy stabil ágazattal akarom megalapozni a család gondtalan jövőjét! Ennél nagyobb és biztosabb hozamú befektetés még Marx Tőkéjében sem létezik! Ennek a *kamatyaiból* még az ükunokáitok is urasan meg fognak élni!

– A föld ügyet tehát megnyugtatóan lezártuk, Galilei úr! Akkor most rátérhetünk az abortuszkérdésre.

– Vonja vissza nyugodtan, Galilei mester! Őszentsége kétszázötven év múlva személyesen fogja rehabilitálni.

– Mégis szent a szék!

– Nagyot csalódtam a pápában, mi már mióta tudjuk!

MIÉRT VAGY TE ILYEN?!

Eleinte még minden csupa boldogság! A felesége apró hibáit az ifjú férj egyenesen elragadónak tartja:

– Puszit érte az aranyos csacsikámnak!

A kezdő feleség is anyásan lágy mosolylyal szedi össze párja szétdobált holmiját. Megbocsátó ölelés jár érte az „én őserdei mackókámnak", s gyengéd duruzsolás:

– Anyucika majd szépen leszoktat róla.

Aztán anyucika ábrázata mind gondterheltebbé válik, majd felcsattan az első éles hang:

– Édes kisfiam, te kifejezetten engem akarsz bosszantani?!

A másik se marad le:

– Miért vagy te ilyen?!

Ajtó bumm! Csillár kileng.

Mi az eredmény? A férj komoran dobol az ujjaival, szája keskeny dühödt vonal, neje sápadtan tapogat zsebkendő és édesanyuka után.

Mi a megoldás? Csak szépen, okosan, kedvesen! Megbocsátóan, kitérve a saját hibáink ismertetésére.

Kezdje az okosabb, a férj:

– Aranybogárkám, mennyire örülök, hogy a fogkrém tubusának sapkáját megint ferdén erőltetted rá!

– Nem érdemlem a dicséretet – süsse le szemét a bölcs feleség. – Hiszen megint középen nyomtam a tubust!

Következzék csók és ölelés: – Képtelen lennék olyan dilisen precíz csajjal élni, aki rendesen csavar és középen nyom!

Az ilyesmit viszonozni kell: – Milyen boldog vagyok, mackókám, hogy én moshatom ki mindig utánad a fürdőkádat! Lánykoromban egyvégtében arról álmodoztam, hogy szürke és zsiradékos, hajmaradékos koszgyűrűt vakargathassak a kádról!

– Az extázisig fokozódik az örömöm, hogy cipőcskéd mindig ott marad, ahol kilépsz belőle, (az előbb is ordítva hasra estem benne, hahaha!), zoknidat mindig a fürdőszoba kövén találom, és micsoda boldogság a piszkos ingedet az asztal alól előhalászni!

A férj dörmögve lágyan: – Mindent megteszek a kedvedért! Hamarosan teleszórom az egész lakást a hobbivackaimmal! És tudod, hetekig meghitten ottmaradhat minden, és én még soha önként a helyére nem tettem semmit, csakhogy boldogabb légy!

A kis feleség meghatott könnyek közt suttogja: – Istenkém, milyen földöntúli boldogság, hogy egy hosszú életen át az ingyencselédéd lehetek! Megkérhetnélek még arra is, hogy az esti étkezésnél megint csikorgasd a tányéron a villádat? Remélem, újra és kizárólag csak teli szájjal beszélsz, miközben a széken megállás nélkül hintázol!

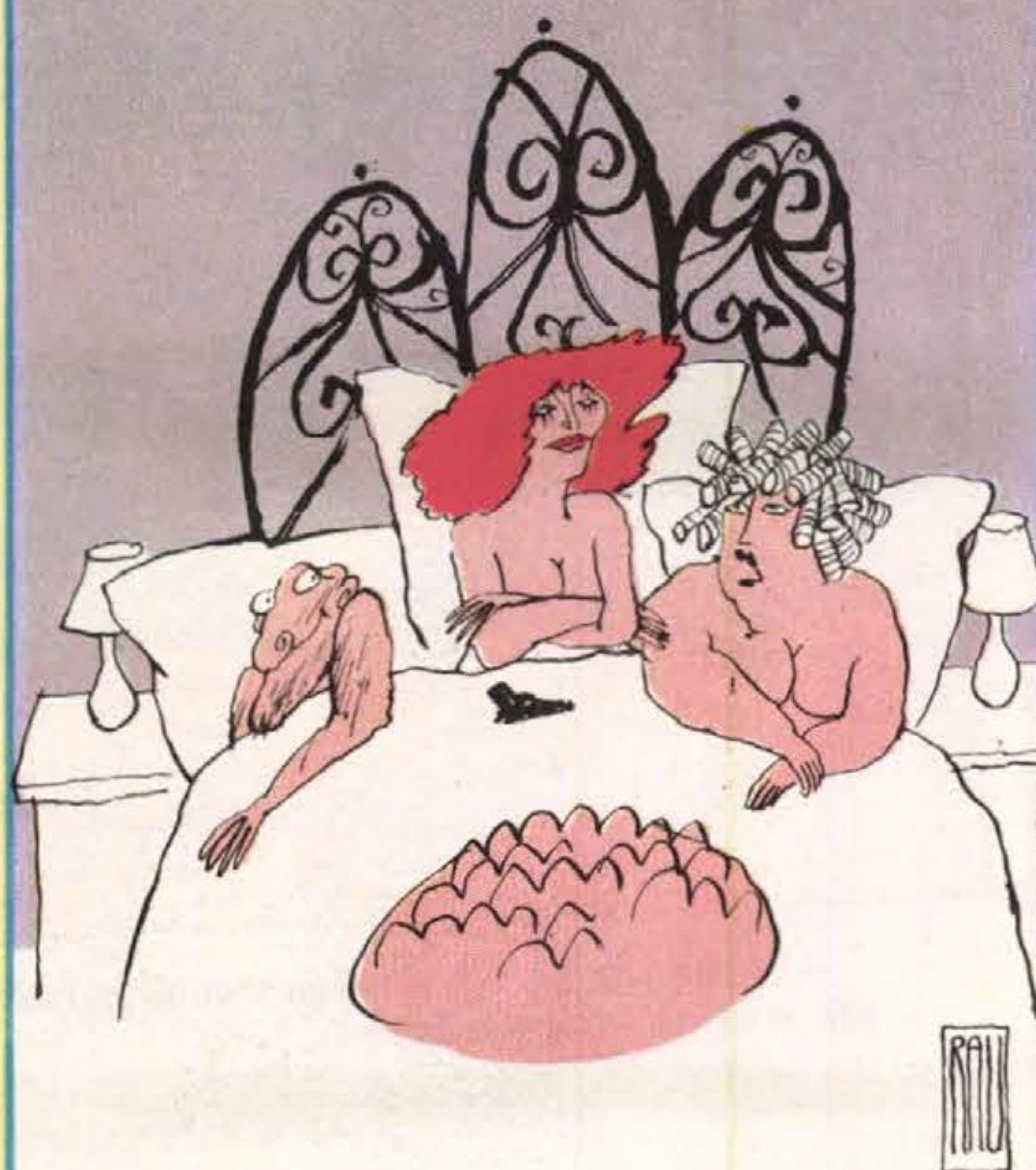
Ajánlottam e pompás módszert az ifjú párnak is, akik turbékolni most költöztek mellénk. Egy ideig csak a meghitt boldogság csendje hallatszott át hozzám, de aztán sajnálatosan felhangzott az „engemakarszte bosszantani?" kérdés, nagy bumm után meg:

– Miért vagy te ilyen?!

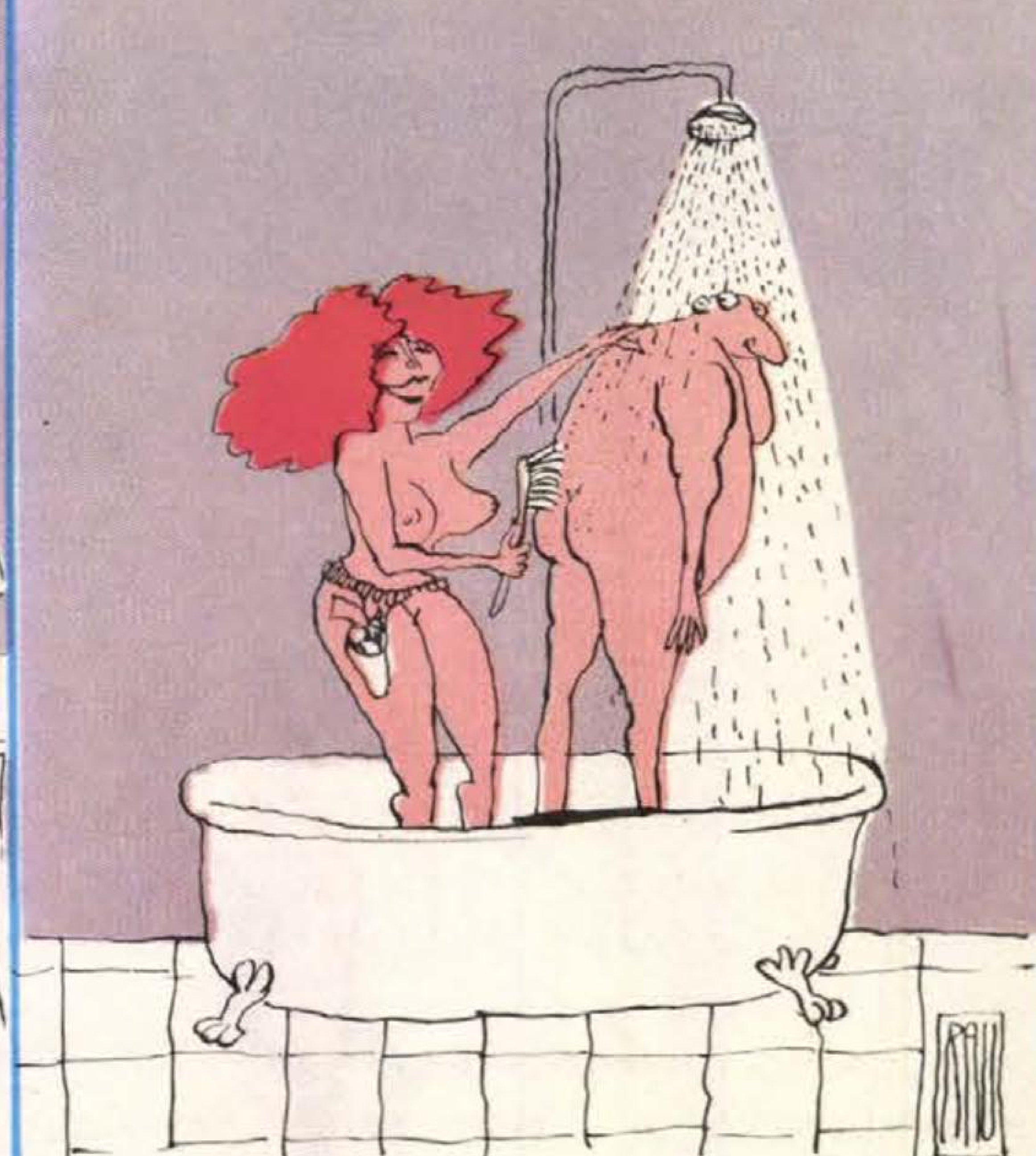
Úgy hallom, már válnak. Istenkém, egy kicsit még finomítani kell a módszeren.

G. SZABÓ JUDIT

NŐI TESTŐR SZEXUÁLIS ZAKLATÁS ELLEN

NŐI TESTŐR, MINT EGÉSZSÉGVÉDŐ

AZ ERŐS GYENGÉBB NEM

– Mától kezdve én osztom be a férje fizetését.

VONZALOM

– Irénkém, te szakítottál a Jenővel? Nemrég még azt mondtad, hogy valami nagyon vonz hozzá...

– Igen... De azt a valamit az utolsó fillérig elköltötte!

TESTŐRÖK

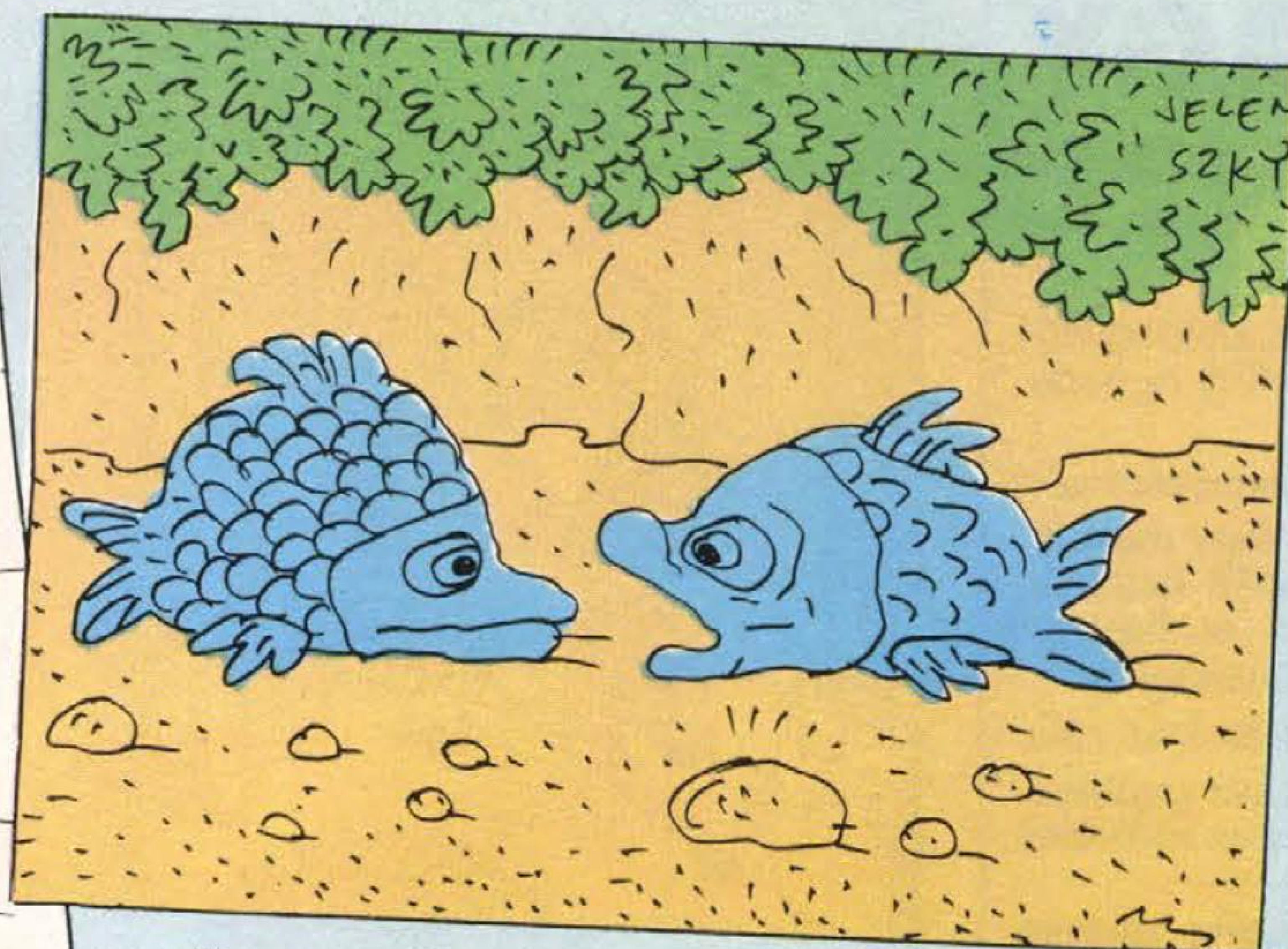

– Amíg én elvonom a figyelmét, addig te jól szájon vágod.

DUNA-PARTI PARTI

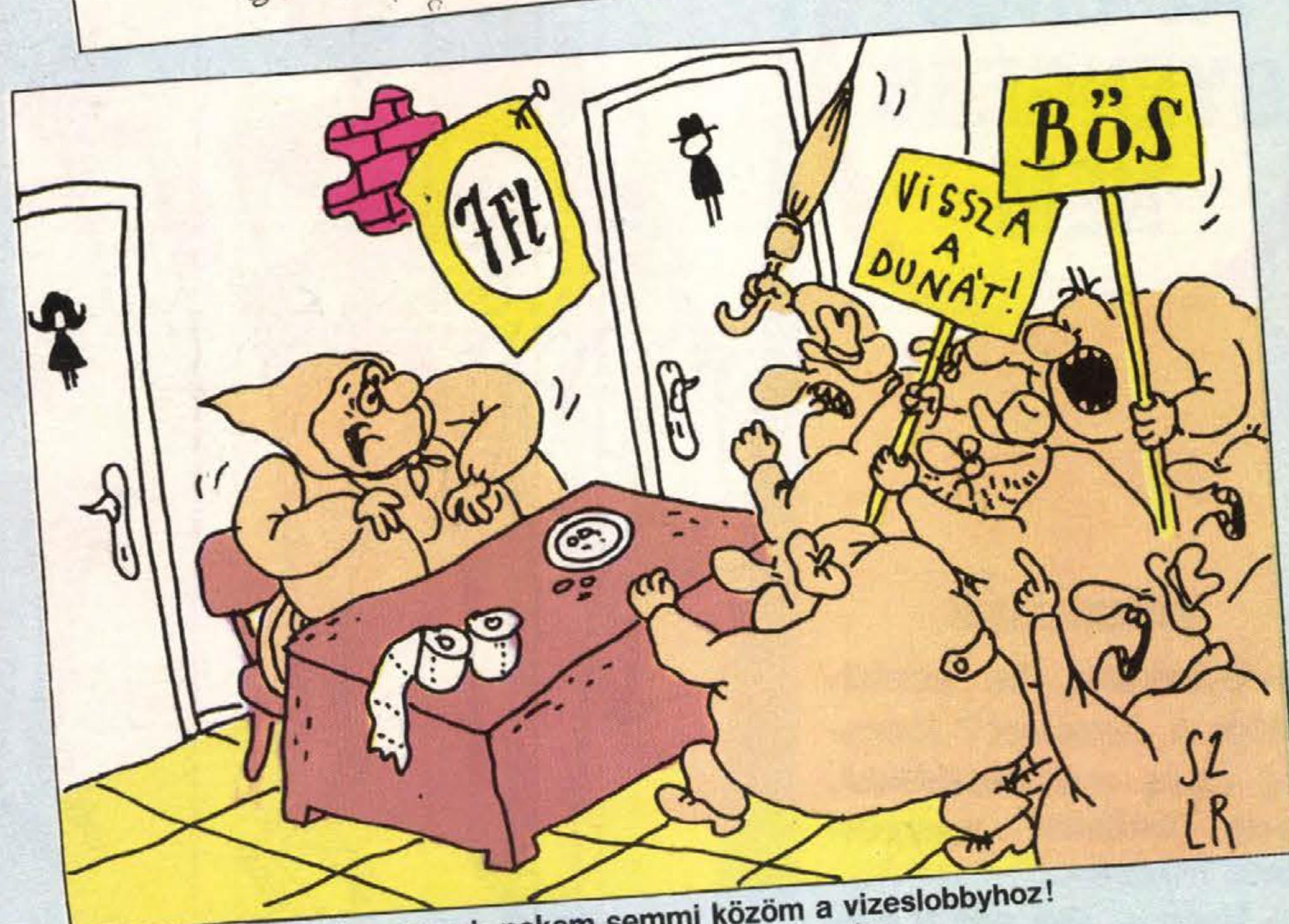

– Ti magyarok egyoldalúan csak a hátrányait látjátok a Duna elterelésének!

Schirilla György újabb szenzációra készül!

A SZIGETKÖZNÉL AKARJA ÁTÚSZNI A DUNÁT

– De emberek! A látszat csal: nekem semmi közöm a vizeslobbyhoz!

– Hát ezt a kérdést kikérem magamnak! Én csak a magyarok és a csehek idegeit járattam csúcsra!

– Nekem azt ígérte, Jenő, hogy holdfénynél fogunk ringatózni a Dunán.

VÍZISZ

HOR
A PÁ

(Türelmes, több héten át
nagyhal akadt horgunkra: Pity
dású horgászok vezércsalija. I
kukacoskodott.)

LUDAS MATYI Mié
Pityke bácsi?

PITYKE BÁCSI Nem
lecsúszott a turbánom.

LUDAS MATYI Pityk

PITYKE BÁCSI És z
ken.

LUDAS MATYI Ap
tüntet?

PITYKE BÁCSI Mind

LUDAS MATYI Hm.

PITYKE BÁCSI Mint

LUDAS MATYI Önr
zavarosban halászni…

PITYKE BÁCSI Árp
ha ez igaz! Nem mon
olykor szívesen oda-
ahol forrt a víz…

LUDAS MATYI Bősr

PITYKE BÁCSI Elinc
sajnos eltereltek. Pe
vöcsök!

LUDAS MATYI Kisp
is tud úszni.

PITYKE BÁCSI Na u

LUDAS MATYI Hogy
land?

PITYKE BÁCSI Meg

LUDAS MATYI Pity
rült a konzervatív gon
élére?

PITYKE BÁCSI Vél
tük, és ők hirtelen csi

LUDAS MATYI Erre

PITYKE BÁCSI Azon
lésükhöz.

LUDAS MATYI Mit

PITYKE BÁCSI Peca
sikerül. Az a lényeg,

LUDAS MATYI Mié
csi?

PITYKE BÁCSI Mer
meglátna egy halőr…

MATYI
UMOR HETILAPJA

Í N P A D A

GÁSZ
CBAN

tartó beetetés után végre igazi
ke bácsi, a konzervatív gondolko-
Nem bánta, hogy behálóztuk, nem

t e sál az orcája előtt,

sál ez, ecséim, csupán

bácsi török?
ok. De csak a tüntetése-

pó! Naponta hányszor

n étkezés előtt.
Milyen az étvágya?
farkasé, hál' isten!
ől azt mesélik, szeret a

dsávos vízibusz legyek,
om, csikóhal koromban
dapis… odapislantottam,

ál is tüntetett?
ltam fölfelé a Dunán, de
g úgy úszom, mint a

rdon, de a vöcsök nem

ve! Akárcsak én.
an végződött a bősi ka-

sztam szárazon.
ke bácsi miképpen ke-
dolkodású horgászcsapat

etlenül. Ballagtam mögöt-
náltak egy hátraarcot.
ön?
al hozzáláttam az átneve-

szeretne faragni belőlük?
botot vagy gumibotot, ami
hogy minél gyorsabban.
rt kell sietnie, Pityke bá-

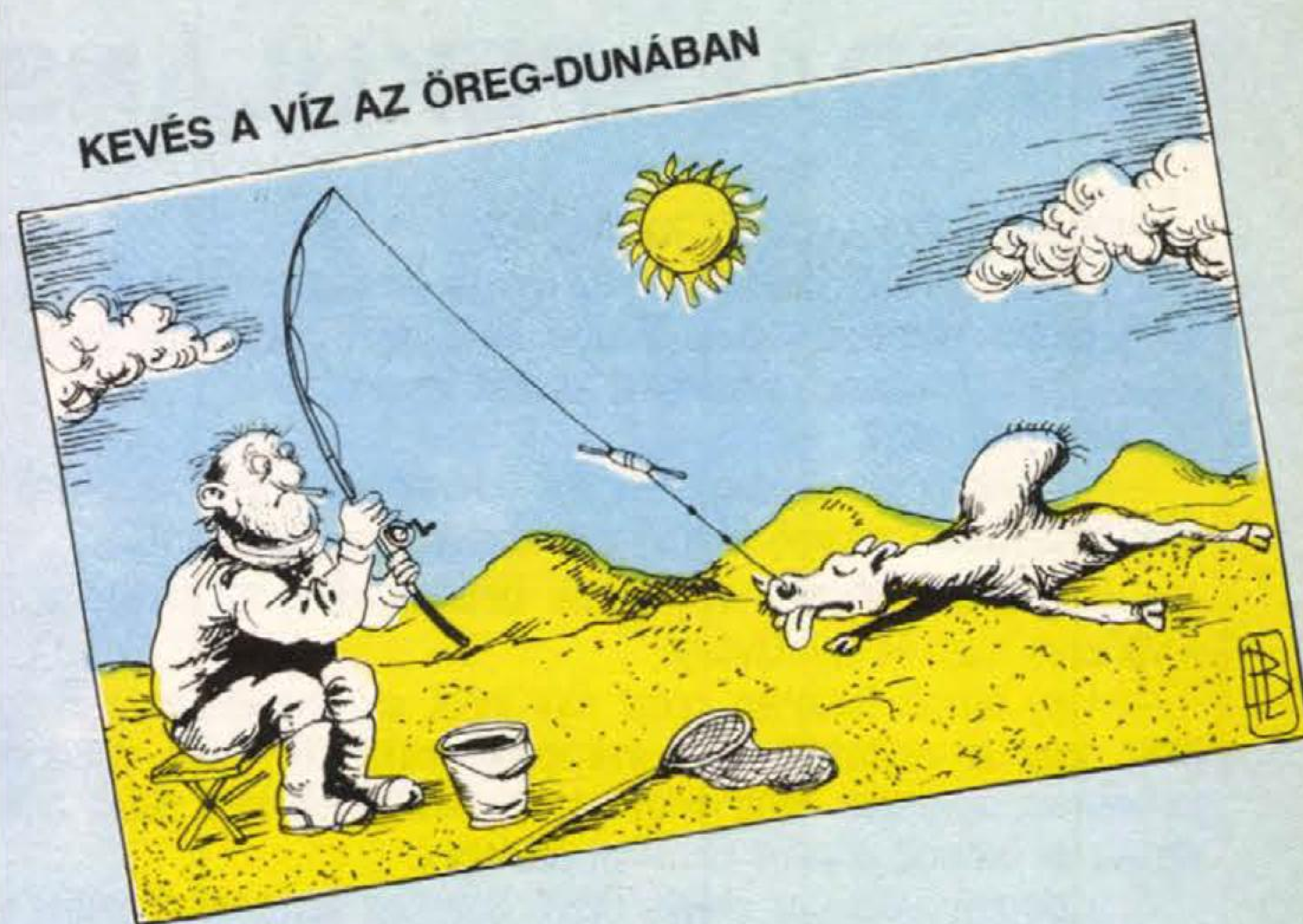
abból lenne malőr, ha

WALTER BÉLA

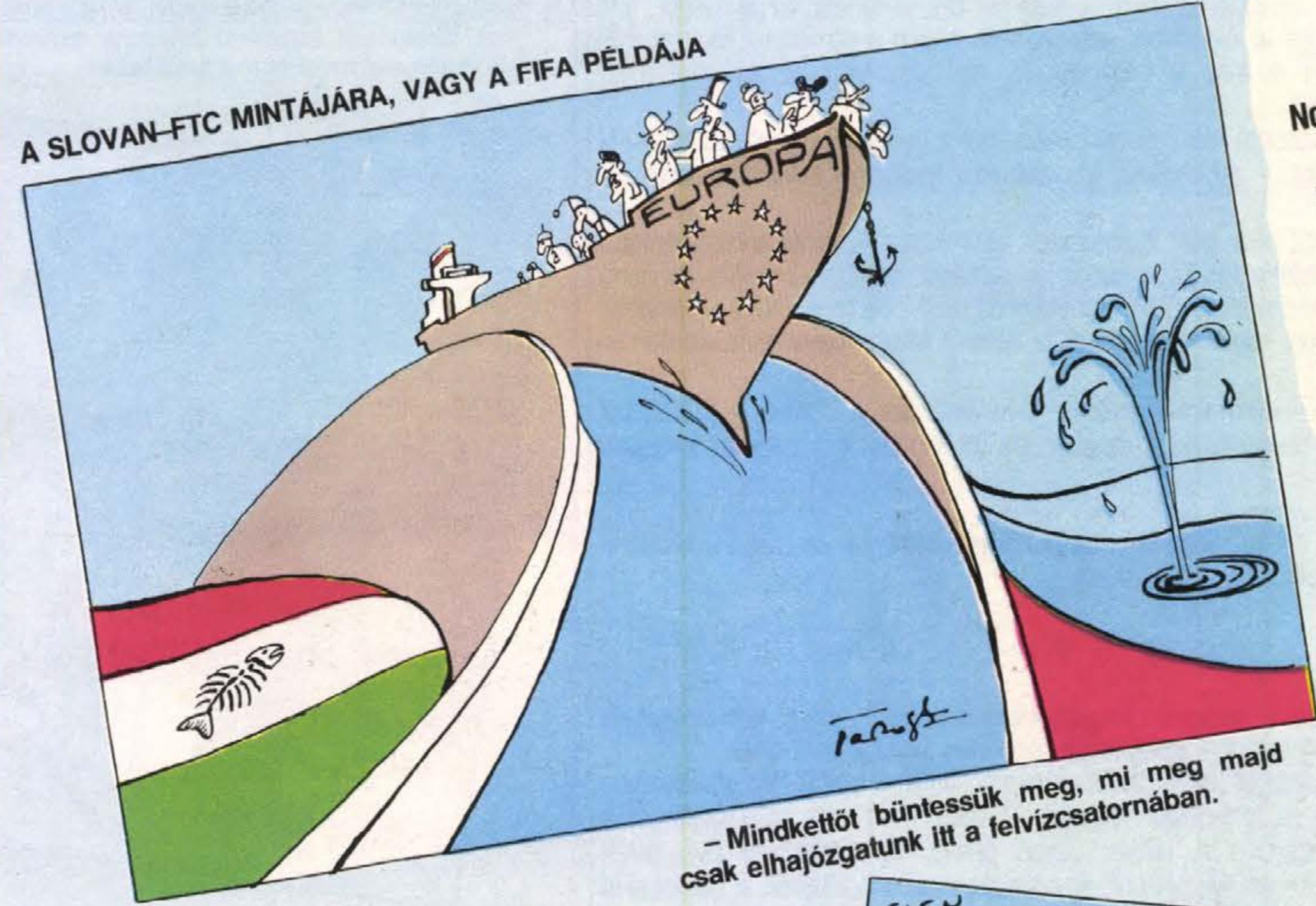

– Hallottátok? Állítólag Dunacsúnnál leengedték a vasfüggönyt.

KEVÉS A VÍZ AZ ÖREG-DUNÁBAN

A SLOVAN–FTC MINTÁJÁRA, VAGY A FIFA PÉLDÁJA

– Mindkettőt büntessük meg, mi meg majd csak elhajózgatunk itt a felvízcsatornában.

November 21.: stop a bősi gáton

NYUGI, KÉSŐBB MAJD FOLY(T)ATJÁK A „STOP-POLÁST”…

A MAI DUNA MEDRÉBEN

– Nálunk is kiszáradt a kút, menjen már fel a templomtoronyba egy vödör vízért.

ÓVODAI SPEKULÁNSOK

– Mi lesz ebből az Örsből, ha megnő?

E kérdést a kisföldalattin tette föl nekem november elején az a dugóhúzó hajú, nemkülönben fodros szájú szépanyu, kivel előre megfontolt szándékkal a nyár végén legalább társalgó viszonyba sikerült keverednem.

– Miért mi lesz?

– Hát azért, mert képzelje, megyek érte az oviba. Erre az óvónő a nyakamba esik, összevissza smárol, és könnyek között vigasztalni kezd.

– Meg tudom érteni – udvarolnék idétlenül, de ő az esernyője nyelével csak a vállamra csap és így folytatja:

– Hogy bízzak Istenben, most már lehet, azt mondja ez a buggyant ovisnő. Meg hogy az orvostudomány manapság mindenre képes. Plusz ott vannak a természetgyógyászok. Még akkor is, ha mind a két lába eltört, a fejéről esett a talpára és hasonló eszelős dumákat hablatyol.

Szánakozva nézem az ötéves Örsöt. Sutyiban az esernyő drótját tördeli ugyan, ám egyébként nem látom rajta, hogy ezenkívül még el lenne törve valamije.

– Nem az Örs – világosít fel, sötétbuta bámulatomat látva, igazán csodás *saját* könnyei között az ennivaló kisanya. – Nem az Örs, a férjem. Ez a gyerek, érti, ez mesélte azt reggel az óvodában, hogy az apja leesett a kéményről és mindenét összetörte. A fejét is meg a talpát is. Ja, és hogy ettől az egésztől most életveszélyben lebeg.

– Szegény – mondom kissé álszent részvéttel a gyönyörű nagydarab asszony ismeretlen férje iránt. – Jobbhullást, izé, jobbulást kívánok. És mit mondanak az orvosok?

– Semmit se. Hát nem érti? A férjemnek semmi baja. Egyedül a kémény igaz. A többit az Örs találta ki. Ez a sunyi, ez az apja halálára spekulál, hát nem borzalmas, hogy így szórakázik? Mi lesz ebből ha felnő? Na gyere, te apaszomorító. Úgy látszik, még nem kaptál eddig eleget az apádtól. Majd meglátod, mi vár otthon.

Leszállnak.

Így sajnos nem tudom elmagyarázni – feltétlenül kéz a kézben – a magából kikelt, Idared arcú anyunak, hogy drágám: Az ön fiából valószínűleg az lesz, ami most.

Tévénéző. Meg videós.

Csak remélem: addigra meg bírja majd különböztetni, mi van belül a dobozon és mi a fene történik kívüle.

*

Az is egy óvodai – régiesen: angyalkertbeli történet –, hogy unokaöcsémék uzsonnás nénije kificamította bokáját egy mesterien álcázott gödörben.

Unokaöcsém, Arthur és levakarhatatlan barátnői ásták a lyukat. Ám a balesetben az óvónő is, meg én is ludasak vagyunk. Ő azért, mert nem hitt Tündérgödör létezésében. Én azért, mert hittem ugyan benne, de bíztam az óvó nénik hatvanhatodik érzékében. Ők viszont, úgy látszik rosszul értékelték a tündérgödri összeesküvők igazmondását.

Arthur, valamint kéttagú háreme ugyanis előző nap már megrajzolta a szóban forgó tündéreket. A rajzokat ottfelejtették a kertben. Harmadnapra – figyelem! – eltűntek a mesélények! Egy kis vakondtúráson át elillantak. Csak – csak a zsírkrétával rajzolt ruhájukat hagyták, hírmondónak, az átázott papírokon.

Arthuréknak több se kellett. Mégse járja, hogy szülötteik meztelenül rohangáljanak abban a föld alatti regeországban. Túrtak, túrtak hát, kimeríthetetlen buzgalommal, hogy utánuk vihessék, vagy küldhessék a ruháikat.

Már a harmadik lépcsőfoknál tartottak a nagy barbitrükkös munkával párhuzamos előadásban, egymás szavába vágva, mikor... óvó néni befogta a fülét és délutáni álomra zavarta csivitelő mindhármukat.

Arra se kérdezett rá balgatagon, hogy tisztelt babrálókör, hát hol is van csak az a bizonyos második lépcsőfok, amelyen az óvatlan uzsinéni, szegényke, legkésőbb tíz percen belül alattomban orra bukik?

Én, sajnos, még nála is előbb tudtam a hasraesés tetthelyét. Az aprószentháromság – ugyanúgy egymás szavába vágva – reggel pontosan elmagyarázta a mélyfúrásukra kijelölt körletet. Azóta is szánom-bánom, miért nem szóltam valamelyik óvó néninek, hogy milyen valódi veszedelmeket hozó álomországocska felé kotorásznak villogó szemű krampuszkái az ő angyalkertjükben.

Igyekszem jóvátenni egy újabb információval mulasztásomat. Remélem, még időben közlöm: Arthur így búcsúzott idősödő – már az Idén Iskolás – tavalyi nőrajongóitól:

– Szervusztok, vénlányok! Holnapra egyétek meg a hajatokat, hogy jó kopaszok legyetek.

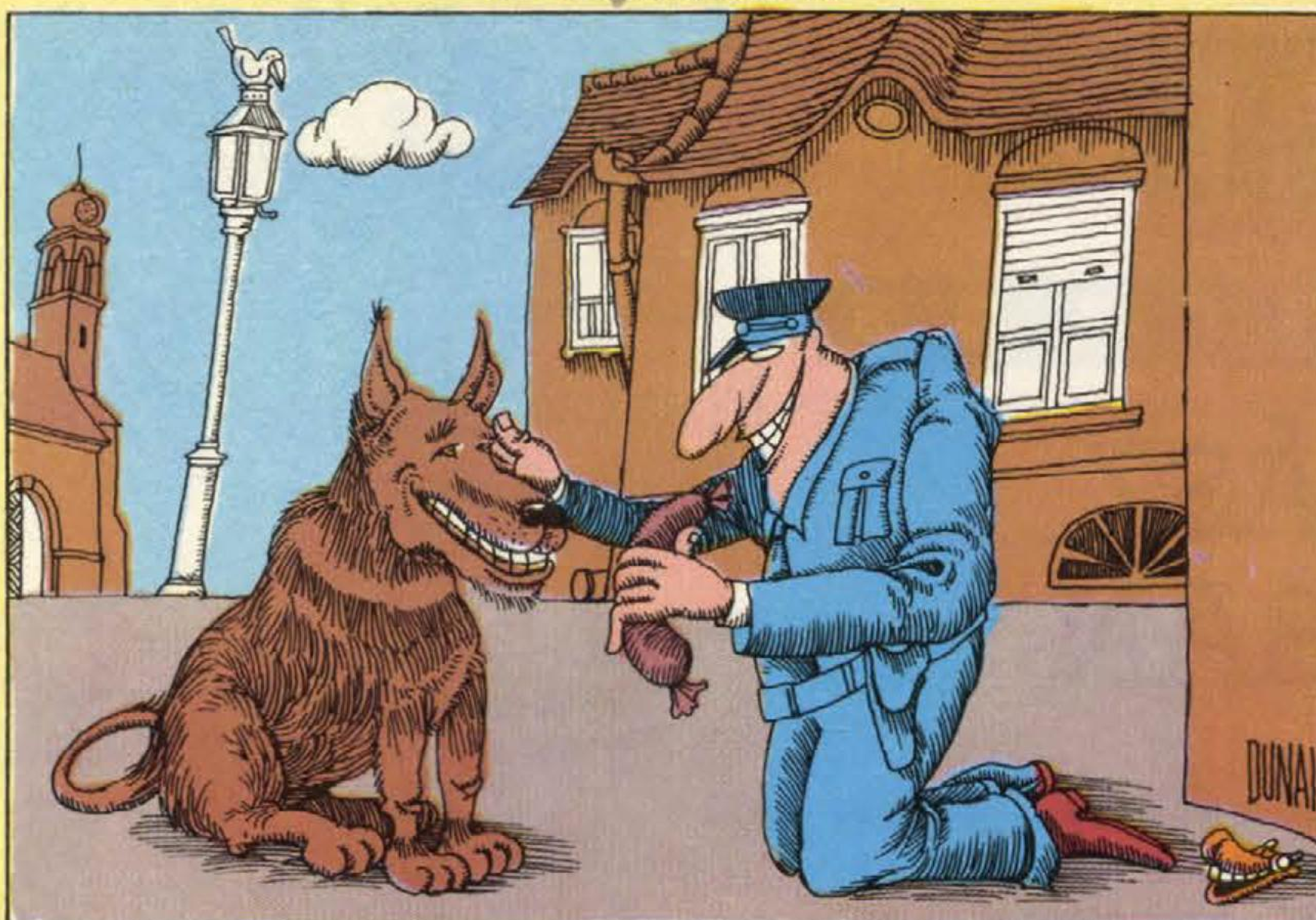
Itt tartunk, kedves nevelőtársak. Újabb rafinált merénylettől kell félnünk, amely ismét fenyegeti a szülő-pedagógus összefogás (viszonylagos) eredményességét.

Igen kérem, hogy a Tündérgödör tanulságával is gazdagodva, erősen figyeljék egy-két napig az aludni küldött Arthurékat. Ezek még komolyan veszik legújabb képzelgésüket.

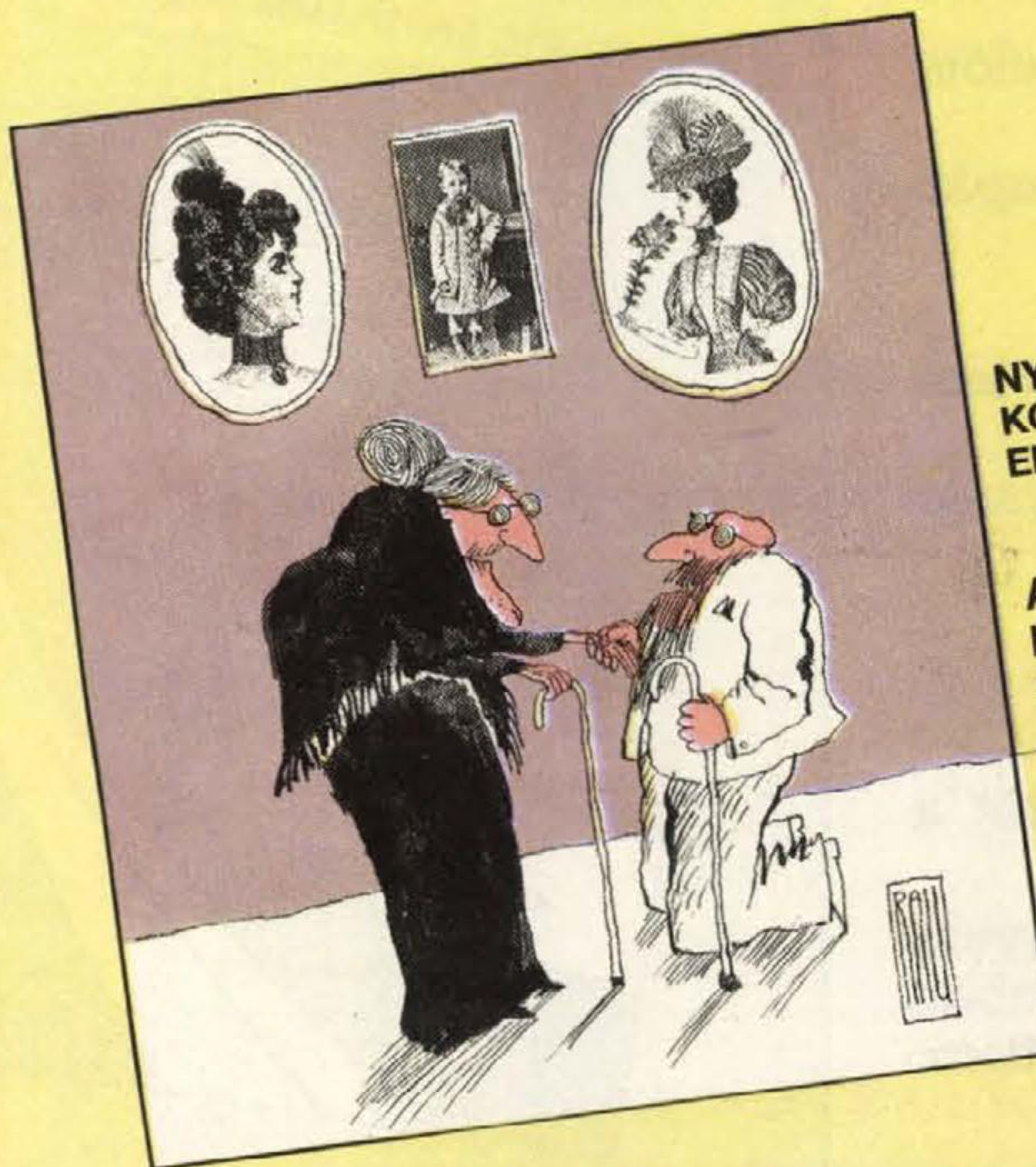
Ugye nem akarjuk, hogy valóban lerágják egymás fejéről a fölöslegesnek ítélt hajzatot?

ISZLAI ZOLTÁN

RENDŐR ILLEMTAN

– A szolgálati kutyával bánjunk udvariasan. Intelligens, pártsemleges, nem tanácsos megenni a kolbászát.

NYUGDÍJ-KORHATÁR EMELÉS

– Engedje meg, Amália, hogy megkérjem a kezét.

– Ugyan, Gézuka, én már kilencvenöt éves vagyok.

– Éppen ez az, jövőre már jár magának a nyugdíj!

– Pedig hidd el, anyukám, az abortuszvita lezárásáig ez lenne a legbiztonságosabb megoldás!

– Régi szakmunkás az öreg, senki nem meri megmondani neki, hogy már felszámolták az üzemet. Azt hiszi, sztrájkolnak!

Thürmer elismerte, hogy van Isten, csak Thürmert nem ismeri el az isten sem.

SZILÁNKOK

HÁZASTÁRSI VITA

– Engem semmi sem tarthat vissza, ha egyszer maradni akarok!

*

HUMANISTA

– Én azért születtem, hogy az Emberiséget boldoggá tegyem.

– Nem túl nagy ez a terv?

– Akkor legalább én szeretnék boldog lenni.

*

VIZIT

– Kedves Kovács néni, nem tetszik maga nekem.

– Doktor úr, maga sem a zsánerem.

*

ABSZOLÚT UZSORÁS

L. elvárja, hogy uzsorakamatot fizessek, anélkül, hogy pénzt adna kölcsön.

*

SZÍNÉSZ HÁZASPÁR

A megírt színpadi veszekedést folytatták az öltözőben is.

*

ANYAGI HELYZET

– Adjon egy adag mustárt. Majd hozzá képzelek egy pár virslit.

*

RÉGI VICC

A férfivendég a szállodai szoba szekrényében egy női hálóinget talál. Hívatja a szobapincért:

– Ezt, kérem, estére megtöltve hozza vissza!

*

AGGLEGÉNY

Egy kis gyengédségre vágyott. Megsimogatta a saját arcát.

*

RENDES ASSZONY

Túl nagy volt köztük a különbség – műveltségben. A nő egyetemet végzett, a férfi hat általánost. Mivel a férj nem akart tanulni, az asszony önfeláldozóan vállalta, hogy elfelejti, amit tud.

*

ILYEN IS VAN

– Évente egyszer rúgok be, s aztán csak arra kell vigyáznom, hogy ki ne józanodjak.

*

VÁLÁS

– Önök is korán váltak el?

– Igen. Harmincévi házasság után, reggel nyolc órakor.

*

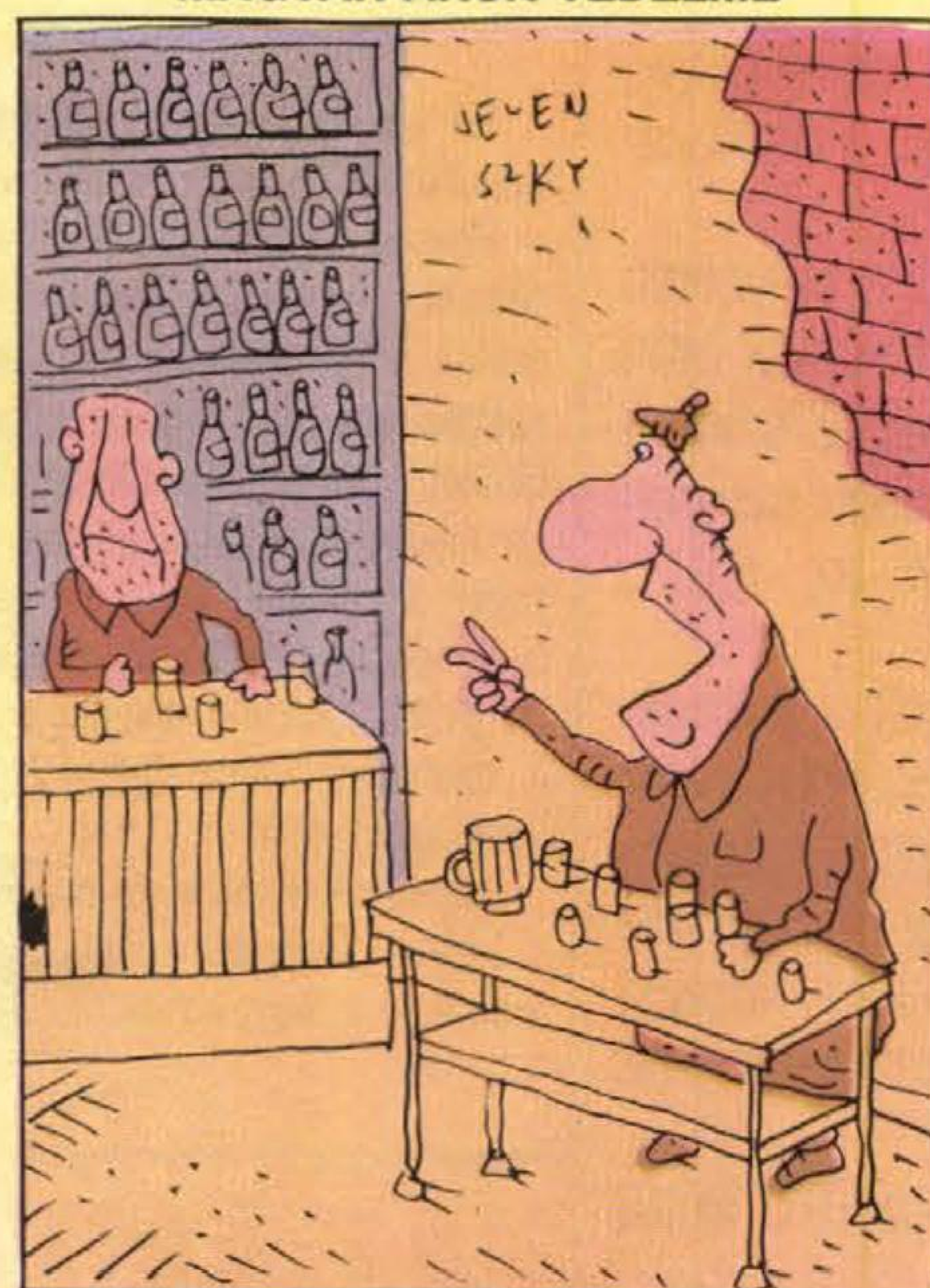
ÜZLETBEN

– Kérek egy hálóinget. De valami letéphetőt adjon. Nászéjszakára lesz...

GALAMBOS SZILVESZTER

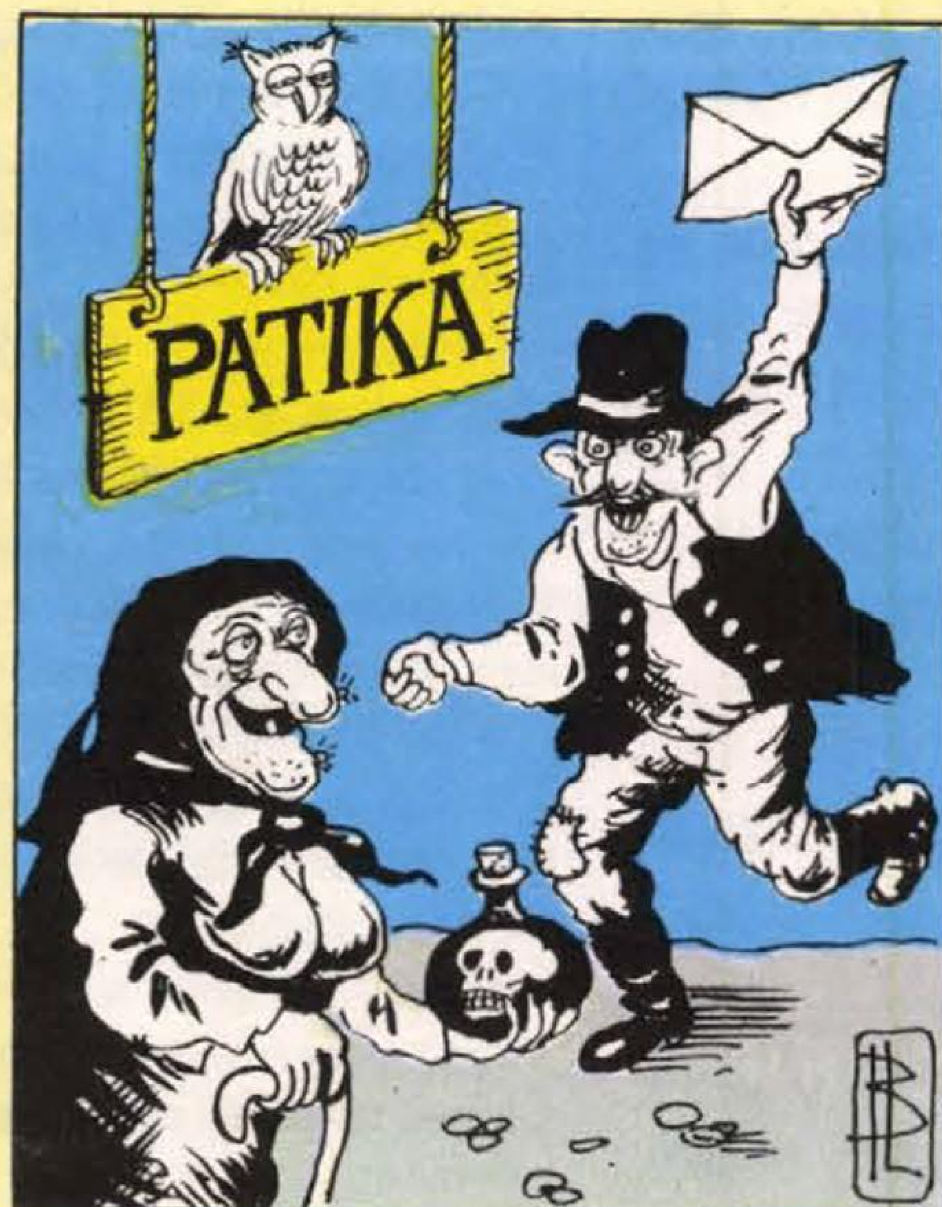
MAGYAR ÁRUK VÉDELME

– Még két deci Egri Bikavért, egy korsó Kőbányait és egy fél kecskeméti barackot!

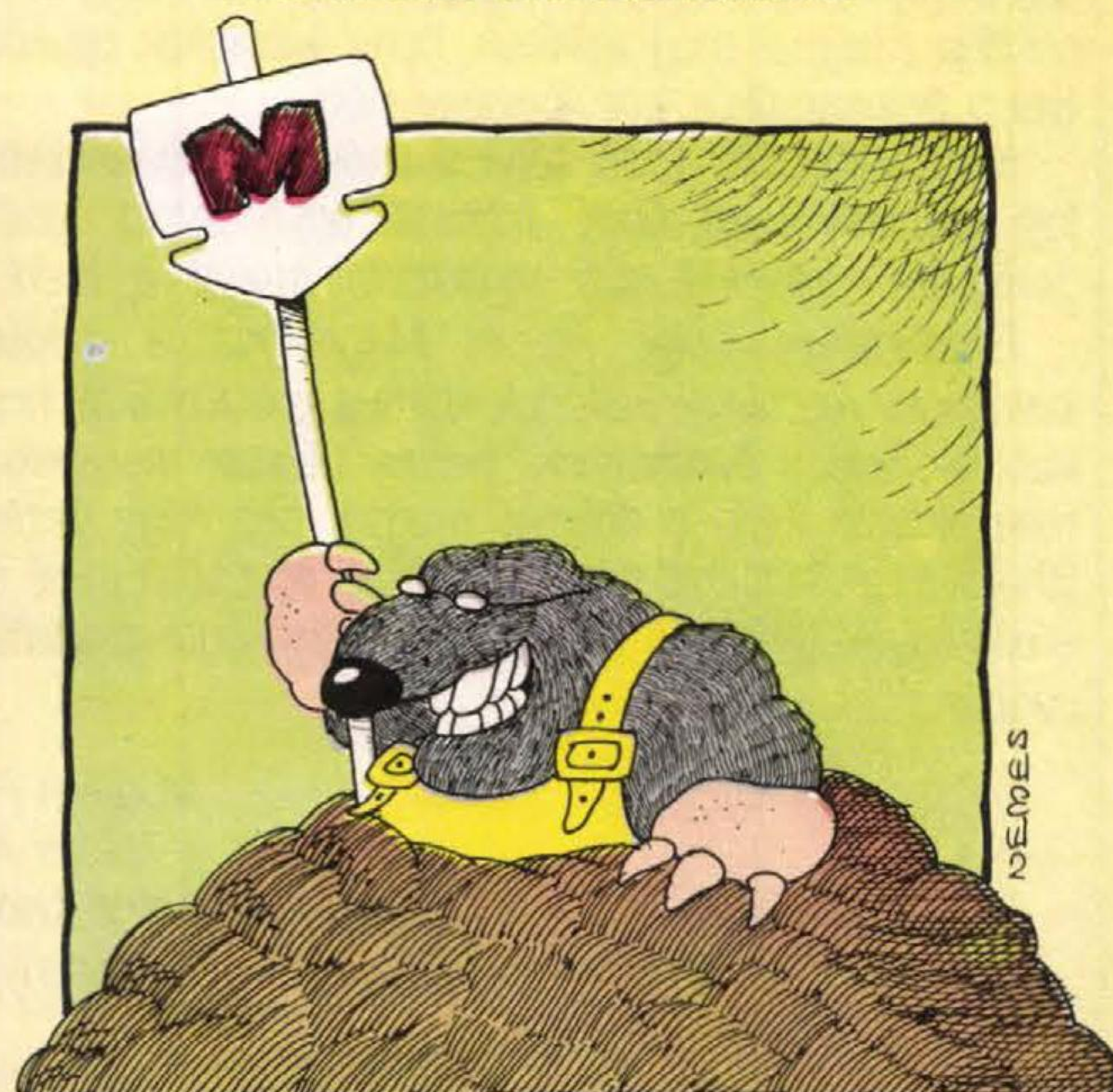

– Ja, csak maguk azok, hivatalvezető úr! Én meg m ijedtemben majdnem szolgálatba helyeztem magam!

– Végre, Biri néne! Megjött az engedélye a kígyótoll és a sündisznószárny árusításra!

A LEGKISEBB NAGYBERUHÁZÁS

TÖRTÉNELEM DERÜLNÉZETBEN

MINTA, ÉRTÉK NÉLKÜL

Mostanában sokan kifogásolják, hogy az arra illetékesek nem határolódnak el a kellő határozottsággal bizonyos fasiszta jelenségektől. Ez a hiányosság minden bizonnyal a gyakorlatlanságból ered. Az elhatárolódáshoz nincs megfelelő, a szükséges mércét felállító minta.

Ezen kívánunk most segíteni. Szerkesztőségünk időt, pénzt és fáradságot nem kímélve, archívumokban böngészve megfelelő elhatárolódási mintára bukkant. A Ferencvárosi Torna Club (röviden FTC) a Magyar Labdarúgó Szövetség (röviden MLSZ) eltiltó határozatának hatására levéllel kereste fel Szeretett Apánkat, Rákosit (a rövidítést az olvasóra bízzuk). A Fradi idevonatkozó határozatát a Népsport 1948. december 2-án hozta nyilvánosságra.

Olvassák figyelemmel. Talán akit illet, tanul belőle.

Rendkívüli ülésen tárta fel a hibákat és gyakorolt önbírálatot a Ferencváros vezetősége.

Az ülésen az MLSZ-nek már ismert határozatával foglalkoztak. Hosszú ideig tartó megbeszélés után az elnökség az alábbi nyilatkozatot adta ki:

Szerda este rendkívüli elnöki ülésen vizsgáltuk meg azt a helyzetet, amely az MLSZ elnökségének november 29-én hozott határozata után előállt. A hozzászólások során megállapítottuk, hogy az MLSZ szigorú határozatára azok a fasisztaízű, demokráciaellenes tüntetések szolgáltattak okot, amelyek ferde megvilágításba helyezték az FTC-t, diszkreditálják az egyesületet.

Felmerül a kérdés, hogy megtettünk-e mindent ezeknek a jelenségeknek a megszüntetésére. *Őszintén meg kell mondanunk, hogy nem.* *Igyekeztünk ugyan hangszórón át, programunkon keresztül felhívni közönségünk figyelmét az ellenfél megbecsülésére, a népi demokrácia sportjának erkölcsi szempontjaira, de sajnos, a közönség soraiba befurakodott fasiszta ügynökök aknamunkája ellen ez nem volt elegendő.*

Sajnálatos módon nem tanúsítottunk kellő éberséget az FTC körül fellépett *jobboldali veszéllyel szemben.*

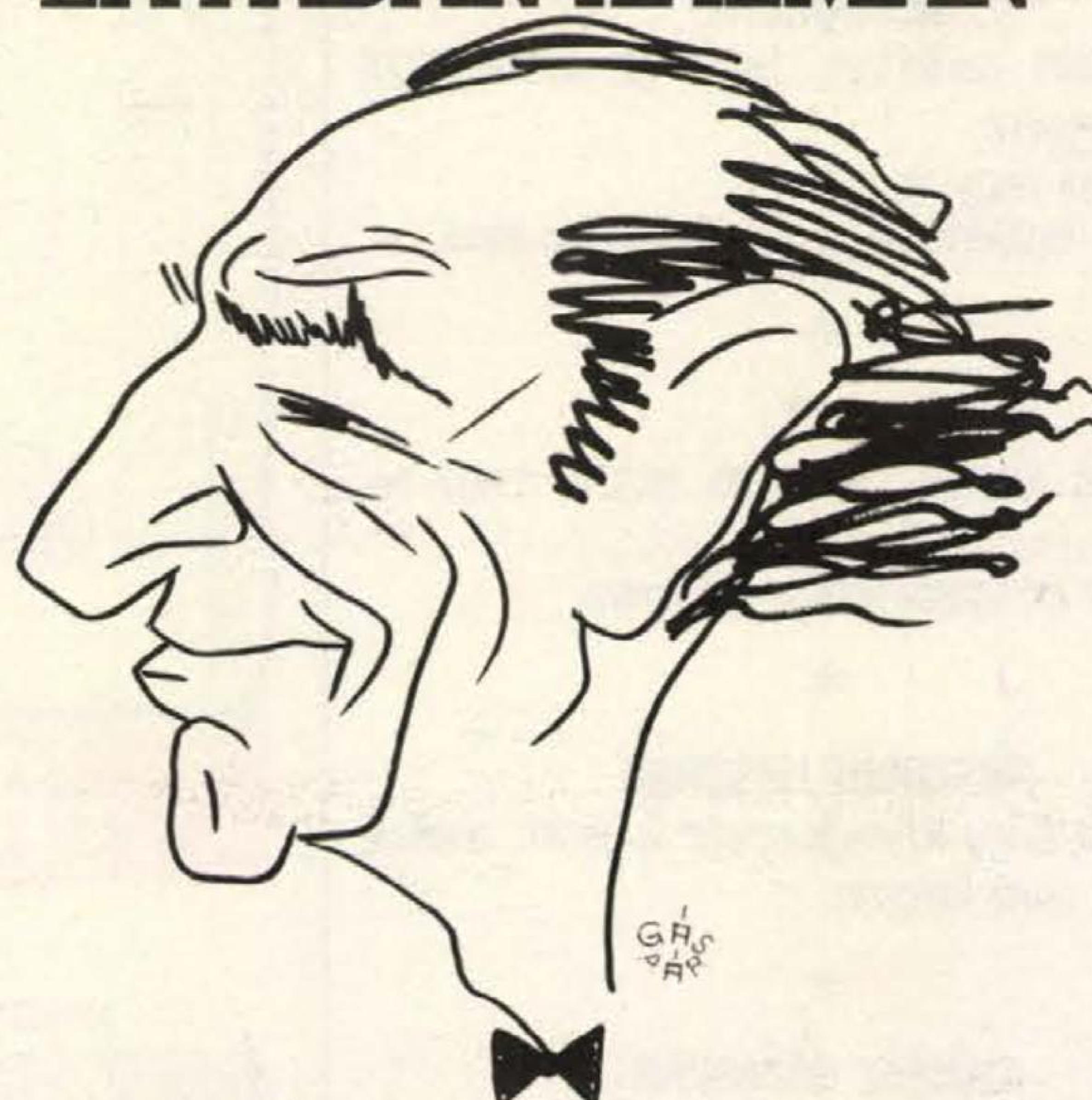
Nem hajtottunk végre megfelelő rendszabályokat. Nem végeztünk megfelelő nevelő és felvilágosító munkát, nem hívtuk fel a tisztességes, csapatunkat szerető Ferencváros-szurkolók figyelmét arra, hogy egyesületük sírját akarják megásni azok a lelketlen provokátorok, akik minden alkalmat megragadnak, hogy lejárassák egyesületünk tekintélyét a demokratikus közvélemény előtt.

Nem fektettünk kellő súlyt a játékosok világnézeti nevelésére, és így fordulhatott elő, hogy *a csapat egyik tagját azzal vádolják, hogy fasisztaízű kijelentésekre ragadtatta magát a mérkőzés folyamán.*

Elhatároztuk, hogy *Rákosi Mátyáshoz, a magyar sport nagy barátjához fordulunk.* Föltárjuk előtte a problémákat, hogy útbaigazítást kapjunk tőle a Ferencváros helyes útjának megszabásához. Arra is meg akarjuk kérni a dolgozó magyar nép nagy vezérét, hogy tegye lehetővé: az indokolt szigor ne sújtsa egyesületünket a sportban elért eredmények terén, ne kárhoztassa tétlenségre csapatunkat a bajnokságban.

Münnich Ferenc dr. elnök,
Nádas Adolf ü. v. elnök
és a labdarúgó-szakosztály elnöke,
Karácsonyi László főtitkár

90 ÉVES LENNE LATABÁR KÁLMÁN

Rá valóban csak derülnézetben lehet emlékezni. Amíg élt, sokat segített abban, hogy a legnehezebb jelent is derűsen viseljük el.

Egyszer elmeséltе, 1945/46 telén levetkőztették. Ez akkoriban „szovjet egyenruhába öltözött ismeretlen személyek" kedvelt szórakozása volt. Latyi a színházból baktatott hazafelé, amikor a „játszadozók" áldozatául esett. Ott állt szegény a Rottenbiller utcában, a fagyos szélben egy szál alsónadrágban, még jókora távolságra Aréna úti lakásától. Mentőötlete támadt: bement kölcsönruháért a Péterfy Sándor utcai kórházba. Az ügyeletes orvos készséggel állt rendelkezésére, csak egyet kért tőle: sétáljon végig a kórtermeken úgy, ahogy bejött az utcáról: egy szál gatyában, néhány, a felsőtestét takaró, az úttestről felkapott újságlappal. A betegek ugyanis, akik altató és fájdalomcsillapító hiányában álmatlanul vergődtek ágyaikon, nagyon is rá vannak szorulva egy ilyen „vidám" látványra. És csakugyan: a szenvedők arca felderült, amikor az „elegáns" művész megtartotta a korhoz illő „divatbemutatóját".

Latabár Kálmán a szenvedőket is fel tudta vidítani. Ezért lett halhatatlan. Családja pedig – hála a Sorsnak –, úgy tűnik, kihalhatatlan. A „nagy kis Latyi"-nak ma fia és unokája mulattatja a Nagyérdeműt, s reméljük, így lesz ez még sok-sok 90 éven keresztül...

SZ. B.

AZ AMERIKAI NAGYBÁCSI

A Görbülő Csapágy Művek élmunkása beadta New Yorkba szóló útlevél iránti kérelmét és várt. Nem kellett sokáig várnia, mert másnap délelőtt éppen fontos munkát végezve a munkapadján beszólt hozzá az üzemvezetője:

– Jöjjön be az irodába, szaktárs.

– Vegye a kabátját – közölték vele –, és sürgősen menjen be a megyei ÁVH-hoz.

Az ÁVH-irodán egy fiatal százados már várta. Hellyel kínálta, majd ezt kérdezte a feszengve ülő munkásunktól:

– Elvtárs, maga jól dolgozik, magáról a legjobb véleményt adták a vezetői, miért akar mégis kiutazni azokhoz a mocskos, aljas kapitalistákhoz New Yorkba?

Az élmunkás dadogni kezdett:

– Bocsánat, százados elvtárs, az én nagybátyám kint él majdnem fél évszázada New Yorkban és százszázalékos vak. Azt írta nekem, menjek ki néhány hónapra, mert senkije nincs, akivel sétálgathatna, akivel elmenne ide-oda.

A százados elvtárs agyának kerekei hirtelen forogni kezdtek:

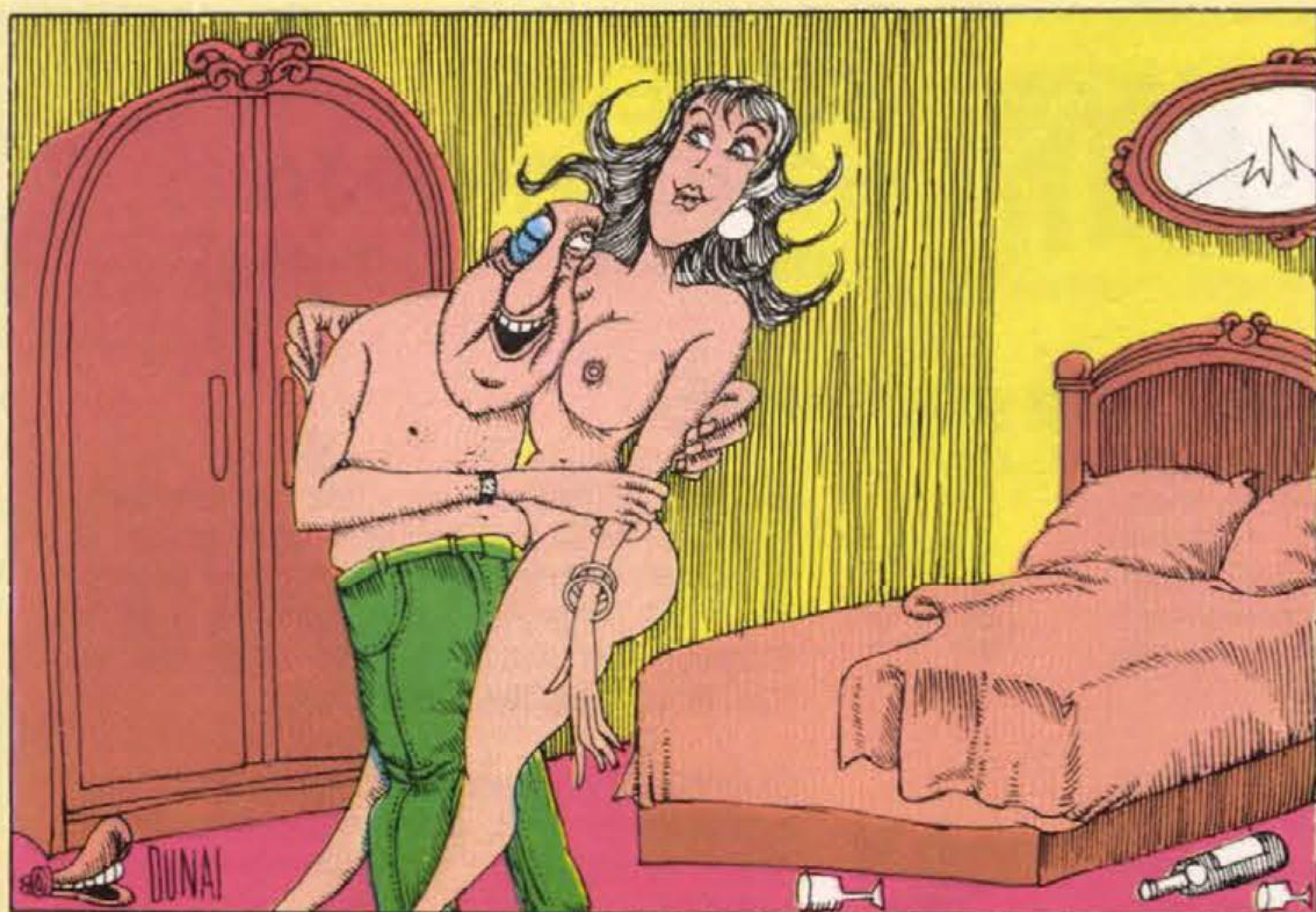
– Csak ennyi az egész? Tudja mit, elvtárs: írjon ki a nagybátyjának, hogy jöjjön ő ide, itt nagyobbakat lehet sétálni szép hazánkban. Budapest gyönyörű világváros, jöjjön haza és itt maga elsétálgat vele.

A száját is eltátotta az élmunkás ifjú, s így válaszolt:

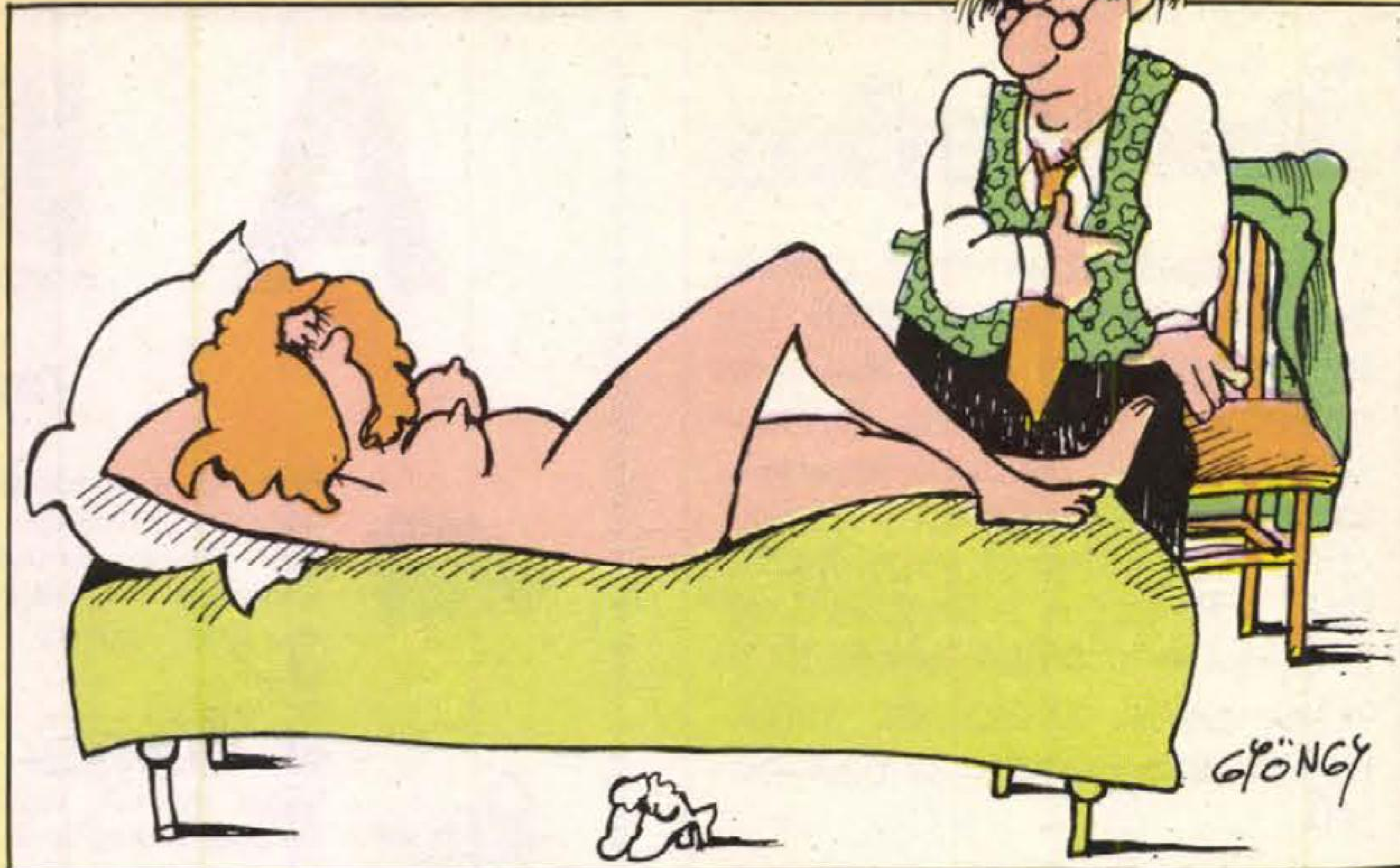
– Ugyanezt én már megírtam szegény vak nagybácsikámnak, és tetszik tudni, mit válaszolt: azt, hogy édes fiam, nekem nem az agyammal van baj, hanem a szememmel. Én vak vagyok, nem hülye!

DÉNES GÉZA

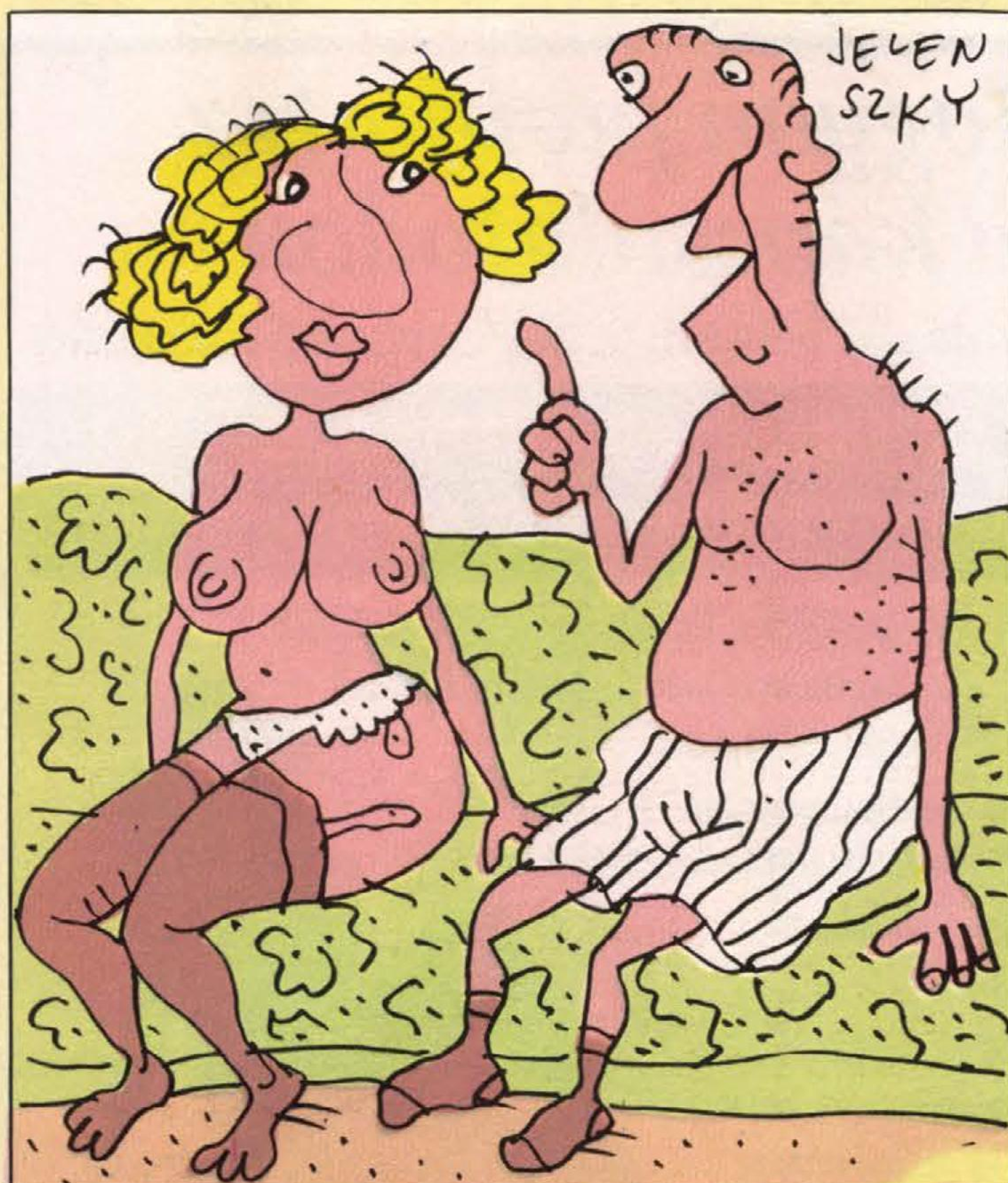
– Nyugodj meg, szivi! Politizáltunk egy kicsit, de ekkorát nem kellett volna behúznod!

– Nos szívem, az A vagy a B változatra szavaztál a parlamentben?

A VÁROS TÜDEJE

– Ne haragudjon, Gizike, de azért, hogy szexuális bunkó vagyok, a kormány rugalmatlan felvilágosító politikája a hibás.

Sinkó Péter: SZAXSZÓTÁR

(MA A SZEXRŐL)

Előjáték – A szocialista játékipar terméke. Ahogy az előembert sem lehet még embernek tekinteni, úgy az előjátékot sem játéknak.

– Beszélgessünk, vagy szeretkezzünk?

– Inkább szeretkezzünk, ma olyan fáradt vagyok...

Lánykérés – Először a fiú kéri a lányt. Aztán amikor az már beleegyezett, akkor az anyját.

Változnak az idők. Azelőtt ha egy férfi elhatározta, hogy feleségül veszi a nőt, így szólt: „Elveszem." Ma pedig így: „Elvesztem."

Mell – Az utóbbi időben tetszés szerint állítható méretű kelléke a szexnek. Egyesek szerint az atomkor után hamarosan beköszönt a szilikonkor.

Nő vetkőzik az ágyban. Paróka – gondosan a székre. Műköröm – gondosan kis dobozkába. Műszempilla – kis plasztik lapocskára ragasztva. A férfi nézi egy ideig, majd leheveredik a díványra. A nő kisvártatva fuvolázó hangon átszól:

– Nem jössz?

– Dobd át.

Nemek harca – Freud szerint a világot ez mozgatja. Mai értelmezése szerint az egyes ellenzéki pártok szüntelenül hangoztatott „nem"-éről van szó, de ez tévesnek bizonyul. Röviden fogalmazva, először a férfi akarja a nőt, de a nő nem akarja a férfit. Aztán a férfi már nem akarja a nőt, de akkor meg a nő akarja a férfit. Legvégül egyik sem akarja a másikat, de nem merik megmondani egymásnak.

Utcalány – Társadalmilag még mindig nem kellően elfogadott ősi szakma. A nyelvújítás idején azt hitték, hogy ez az elnevezésük pejoratív hangzása miatt van. Megpróbálták egy ideig „férfialsórész-kikészítő"-nek hívni, de az sem segített. A mai angol prostituáltak szeretnék, ha „szexterapistaként" fogadná el őket a társadalom, akár a többi gyógyítót, és akkor mehetne az egész SZTK-alapon is.

Férfi alkuszik a Rákóczi téren a „szexterapistával". Végül megegyeznek 3000 forintban.

– Csakhogy én verni szoktam a nőt.

– Hm... nagyon?

– Az attól függ, mennyi idő alatt adja vissza a 3000 forintot...

Vágy – Speciális, „V" alakú ágy. Abban szoktak álmodozni a páciensek a nemek harcáról.

Középkorú hölgy álmodik: Egy iszonyatos izmos néger üldözi őt lihegve, szegény nő riadtan menekül. Végül egy tisztáson nincs tovább. A nő riadtan fordul meg.

– Mit akar tőlem?

– Asszonyom. Hiszen nem én álmodom, hanem maga!

MOST MÁR CSAK AZ A KÉRDÉS, HOGY HA NEM EGY LEZUHANT ZEPPELIN, AKKOR MICSODA ?!

NEMES

BOLHAPIAC

Keresnek: ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, nagyméretű női fehérneműt, női cipőt 38–39-es méretben, elektromos mákdarálót, LEGÓ-t, kisautót, kisvonatot, a Color együttes „Új színek" című hanglemezét vagy kazettáját, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait, kerékpárra szerelhető Dongó-motort.

Kínálnak: téli és nyári gyermekholmit, női ruhaneműt közepes termetre, az Aranymosó első két számát, ásványokat, felfújható fürdő-lubickolót, örökzöld szobanövényeket, virágzó leandereket, golyós számológépet (70 × 125 cm), 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm).

Cserélnek: YASHICA szuper-nyolcas filmfelvevőt fényképezőgépre, vagy más műszaki cikkre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 7-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (nov. 25-től dec. 1-jéig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Újra lendületben van! Munkahelyi gondjai elmúltak, ön sikeres. Társával egy utazás lehetőségén gondolkoznak. Érdemes belevágni. Ez a szerelemnek is erőt adhat. Az anyagi helyzete javul...

Bika: Munkájából nagyobb anyagi lehetőségei nyílnak, mint a szokottak. Ez talán rendbe hozza a fennálló feszültségeket a partnerével. A péntek és a szombat érdekes napja lesz, szerelemben és társaságban. Csillogtathatja a képességeit...

Ikrek: Igazságos és filozofikus hangulatban van. Úgy érzi, hogy mindent meg tudna oldani, ha önhöz fordulnának. (Még a kétkulcsos áfát is!) E nagy gondolatok mellett a szerelem is foglalkoztatja. A szombat önnek is emlékezetes marad.

Rák: Két dolog érdekli igazán. A munkája, ami olyan jól megy, hogy már megszokta a nagyobb terheket, és ez anyagilag is észlelhető... A másik a szerelem. (Legszívesebben teljesen odaadná magát ennek az érzésnek.)

Oroszlán: Megint sok munka szakadt önre, de vidáman és gondosan végzi. A családi életben az elmúlt időben kellemes változások voltak, melyekre nagy szeretettel gondol. A társa segítségére mindig számíthat! A szerelem most csendes...

Szűz: Igyekszik mindenben tökéletes lenni: munkában és szerelemben egyaránt. (Ez az előbbiben sikerülhet, de az utóbbiban nem biztos.) Nagyon féltékeny lett, mert feltűnt valaki a társa körül. Igyekezzen nyugodtan beszélni erről vele.

Mérleg: Kétségei elmúltak a szerelmet illetőleg. Teljesen átadta magát ennek az érzésnek. A magányosoknak ez új terveket ad, lehet, hogy ebből még esküvő is elképzelhető. Már a család sem olyan ellenséges. Anyagilag sem áll rosszul.

Skorpió: Óvatosan és megfontoltan végzi a munkáját. Érzi, hogy most tétovázásra nincs lehetősége. Vidáman emlékszik a legutóbbi utazására. Írásai, rajzai, tanulmányai sikeresek. A szerelemre pénteken várjon. Jönni fog...

Nyilas: Ez a hét már nem olyan vidám. Sok a tennivalója, de nem mer dönteni. Barátaival vitatkozik, de ebben öné a végső szó. Munkahelye bizonytalan, de új álláslehetőség is kecsegteti. Anyagiakban és a szerelemben nincs rossz dolga!

Bak: Megint tele van feszültséggel, a társával kapcsolatban. Ez ingerültté teszi. Ezt a konfliktust nem ön, hanem a barátai teszik rendbe. Próbálja összeszedni optimizmusának a morzsáit, és vágjon jó képet az egészhez.

Vízöntő: Semmi kedve sincs ezen a héten társaságba menni. Kifejezetten a magányt keresi. (A szeretteivel.) Igazán otthon érzi magát a legjobban. Munkahelyén kisebb viták lesznek, de azért a számításait megtalálja.

Halak: Ha teheti, ne intézzen ezen a héten hivatalos ügyeket, mert nem lesz eredménye. A hangulata sem az igazi. Fölöslegesnek érzi magát. Ilyenkor csak a szerelem segít. Próbálja ki a vasárnapot, nem bánja meg... – HELLÁSZ –

AZ EXTRA LUDAS 1. (őszi) REJTVÉNYPÁLYÁZAT NYERTESEI!

az EXTRA LUDAS 1. számában meghirdetett rejtvénypályázatunkra összesen 10561 darab megfejtés érkezett be. Ebből helyes megfejtés: 10500 db.

HELYES MEGFEJTÉS: „SIKER".

A FŐDÍJAT: EGY 50 000 FORINTOS

takarékbetétkönyvet nyert:
Dobos Imréné, 8200 Veszprém, Batthyány utca 17/B. III. em. 10.

Két különnyereményt:

EGYENKÉNT 15 000 FORINT

értékű takarékbetétkönyvet nyertek:
1. **Hrabcsák Sándorné,** 1076 Budapest, Thököly út 27. IV. em. 16.
2. **Kissné Ágoston Erika,** 2141 Csömör, Középhegy u. 27.

TOVÁBBÁ:

NÉGY DB EGYENKÉNT 5000 FORINTOS

takarékbetétkönyvet nyertek:
1. **Ivanics Károly,** 2766 Tápiószele, Hunyadi út 15.
2. **Kádár Ibolya,** 7030 Paks, Táncsics u. 4.
3. **Kiss Antalné, 2713 Csemő, Posta u. 7.**
4. **Fejérvári János** 4087 Hajdúdorog, Lakatos u. 22.

A NYERTESEKNEK EZÚTON GRATULÁLUNK!

A DÍJAK ÁTVÉTELÉRE A HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT KÜLD ÉRTESÍTÉST.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 312 Ft, fél évre 624 Ft, egy évre 1248 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/48-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

SZOMSZÉDOK

Két csavargót tartóztat fel a rendőr.
– Maga hol lakik? – fordul az egyikhez.
– Én sehol – vallja be a hajléktalan.
– És maga? – kérdezi a másikat.
– ... (Válasz a számozott sorokban.)

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. december 1-jéig a következő címre: Ludas Matyi. Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

A FŰSZERPAPRIKA VÁROSA
ÚTON-ÁLLÓK
LUTÉCIUM
EZ BIZONY ZAVAROS KÓD !
BAROMFIUDVAR FIATAL LAKÓJA
(2)
A RAJNÁBA ÖMLŐ FOLYÓ
PÉNZTÁRCA
JEGES PÁLYÁN SIKLÓ SZÁNKÓ
DIVATVILÁGCÉG
ELBORÍT
BPESTI EGYETEM
... BARBUSSE
BETEG A LÓ
ISMERT SZÍNÉSZNŐ (ÉVA)
BUSZ LONDONBAN
(1)
FÜVES TERÜLET
KICSI LÁSZLÓ
BENNE VAN A PEZSGŐBEN !
ZSÍRPÁRNA AZ ÁLL ALATT
VÁLASZOLJA
ABA ... KIRÁLY
"HOL KEDVES A ...., EBE SEM ÉHEZIK" (ARANY)
... MANS (FR.AUTÓVÁROS)
SZÍNDARAB !
... HORDÓJA
DTÚLI FOLYÓ
TÉTEL BIZONYÍTÁSA
MADRIDI KÉPTÁR
DÉL-AM. MADÁR
KATONA JÓZSEF SZÜLŐVÁROSA
JÓD ÉS NOBÉLIUM
VAN ILYEN HAJÓ IS
KEMÉNY ÖTVÖZET
SZIGLIGETI ...
...-TIN-TIN
MŰALKOTÁS
VASI ARBORÉTUM
SZŐLŐ RÉSZE
ID EST (RÖV.)
... VECTRA
KACÉR
LÉGKÖRI SZFÉRA
ÁLLAMI BEVÉTEL
ÍRÓNŐ (ANNA)
KÚSZÓNÖVÉNY
PRO ... CONTRA
...KÖR (ÉNEKKAR)
... VOLENS
A TÚLRA MÉRGELŐDÉS SZAVA
A MÁJ TERMELI
... DÁNOM
... LINE
... MOTOR
HASÍTÓ
PAPÍRVÉKONY FÉM
TEMZE-P. VÁROS
FALATOZNI
BÁBFILMTERVEZŐ (OTTÓ)
EGYRE!!
PORTUGÁL FELFEDEZŐ VOLT
...TELEP (ÁRAMFORRÁS)
NÉMET KIKÖTŐV.
MAGNÉZIUM, JÓD
MEGBOSSZUL
AUTÓPÁLYA
ŐSLANT
NEMZETKÖZI VÉSZJEL
NOBEL-D. NÉMET ÍRÓ V. (THOMAS)
REPÜLŐ CSÉSZEALJ
FÖLDRE ZUHANNI
AZONOS BETŰK
KORTÁRS ÍRÓ (NÁNDOR)
MAGUNK
ERŐSEN MARKOL
KÖZSÉG TISZAKÜRT MELLETT
ERDÉLYI ÍRÓ V. (IMRE)
A BÁDOGDOB NÉMET ÍRÓJA
NEGYEDRÉSZ !!

A 45. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Az apám nemcsak ideges, hanem birkózó is."

300-300 Ft-ot nyertek:

Pálvölgyi Istvánné, 3245 Recsk, Kőbánya ltp. 15/4.
Gariscsák Lajosné, 1116 Budapest, Marokszedő u. 3.
Karbovszky Ferencné, 9900 Körmend, Gárdonyi G. u. 33.

A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

Amikor ezeket a sorokat nyomdába adjuk, még nem tudjuk, mi lesz a sorsa a szovjet hadifogságba került műkincseknek.

A témáról eszünkbe jutott egy régi történet.

Koós János gyakran szerepelt nagy sikerrel a Szovjetunióban. Hosszú időn keresztül ő volt az ott megfordult legnyugatibb énekes. Igazi sztár volt. Csillag. Zvezda.

Sok rubelt keresett. Volt neki mit a kvászba aprítania. Természetes hát, hogy itthoni barátait mindig megkérdezte, mit hozzon nekik a Szojuzból.

Egyszer Kazal László arra kérte, hozzon neki egy karórát. Jani kitett magáért. Egy szép, aranyozott Zárja órával lepte meg Kazalt.

„Laci bátyó" átvette az órát, megköszönte, majd hosszan mustrálgatta, végül kijelentette:

– Ez nem az! Tőlem egy Doxát vittek el!

Szólt, s a drága órát a sarokba hajította...

– Jééé, a negyvenötben elvitt karórám!

TARNÓCZY ZOLTÁN:

DEPRESSZIÓS IMPRESSZIÓK

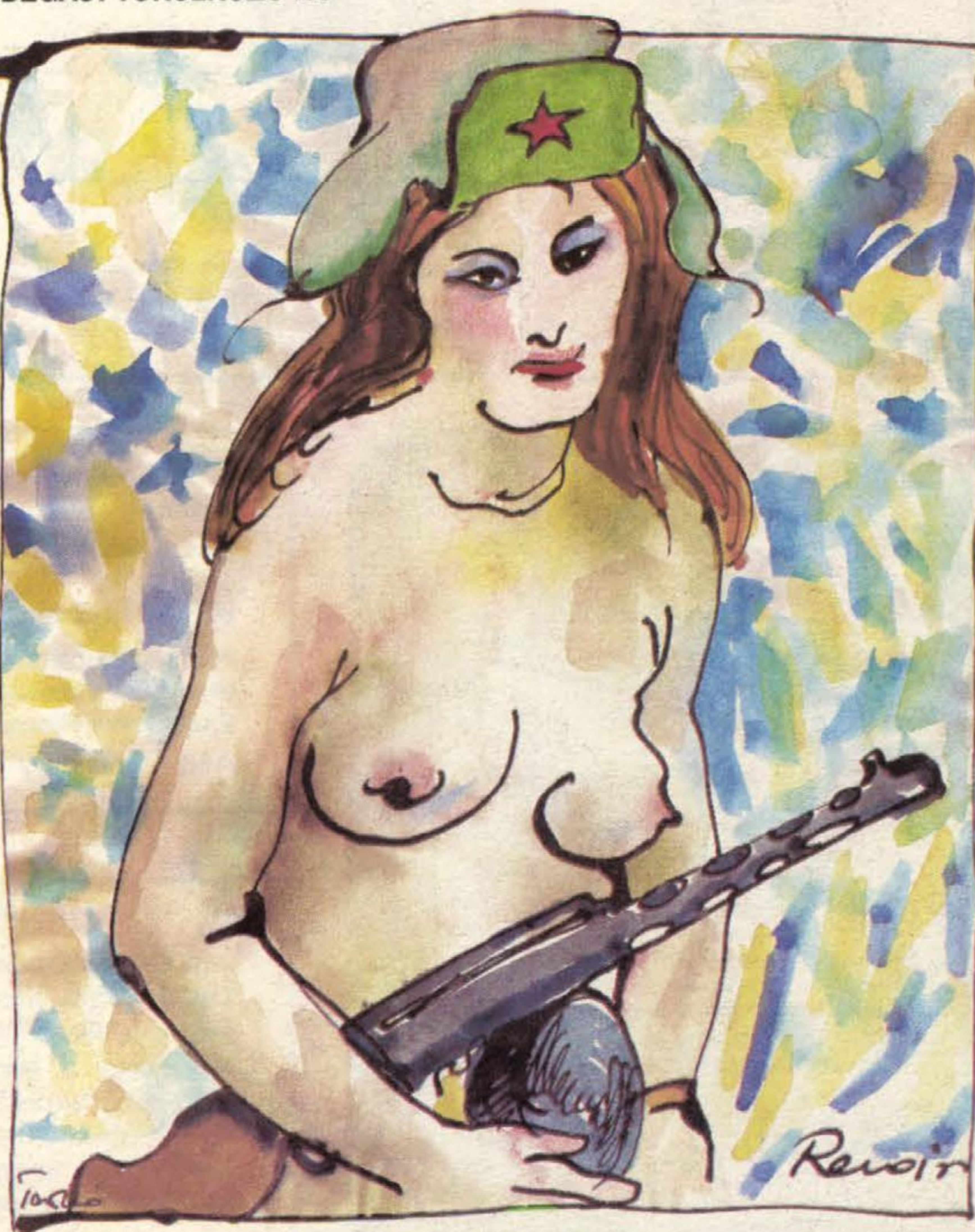
GOYA: KARNEVÁL

DEGAS: TÖRÜLKÖZŐ NŐ

MONET: VÖRÖS PIPACSOK

RENOIR: ÜLŐ NŐ